KIRKONMÄELTÄ

Hyvinkään seurakuntalehti nro 4 19.4.2000

SAMI KALLIOINEN

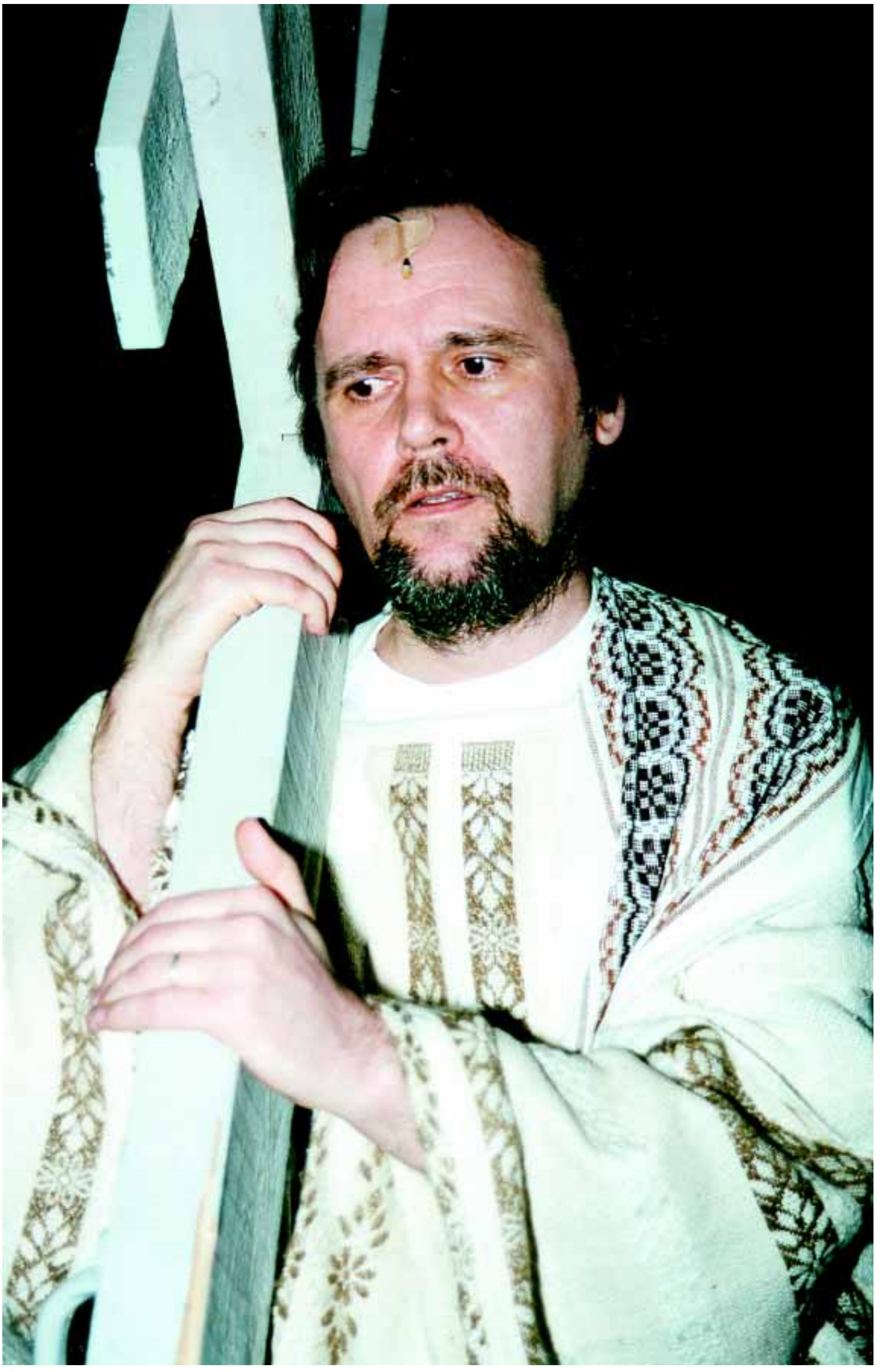

Elämässä ja liikenteessä on tärkeää toisten huomioon ottaminen

Liikenteessä ei tarvittaisi merkin merkkiä, jos ihmiset ajattelisivat muita kuin itseään. Nyt pitää tienvarret täyttää kieltomerkeillä, sillä moni ajattelee, että mikä ei ole kiellettyä on sallittua, pohdiskelee liikenne-insinööri Kimmo Kiuru.

Lisää Kimmon ajatuksia

sivulla 5

Pappi tavattavissa

Esittelyvuorossa ovat pastorit Anita Passilahti ja Esa Kokko.

sivu 9

Tuttuja uskontoja Lontoossa

Kapean ja synkän tien päässä hohtaa kristillinen All Saints -kirkko. Kristiina Leipälän kirjoitussarjan kolmannessa osassa tutustumme Englannin anglikaaniseen kirkkoon.

sivu 8

Passiodraama Ristin Tie Hyvinkääsalissa la 22.4. klo 18 ja 20

Pääkirjoitus

Passio

Johann Sebastian Bachia (1685 - 1750) on kutsuttu viidenneksi evankelistaksi, eikä syyttä. Tunnetaanhan hänet kirkkomusiikin luojana, jolla on kantaatteja, motetteja ja muuta kirkollista musiikkia tavattoman suuri määrä. Vuonna 1723 Bach aloitti työnsä arvostetussa virassa Leipzigin Tuomaskoulun kanttorina ja kaupungin musiikinjohtajana. Juuri siellä Bachista tuli se ”viides evankelista”, jollaiseksi hänet usein mainitaan. Johannespassio oli Bachin kahdesta säilyneestä passiosta varhaisempi. Se esitettiin Leipzigissa ensimmäisen kerran pitkäperjantaina 1724. Toinen säilyneistä passioista on Matteuspassio. Ne on sävelletty Jeesuksen kärsimyshistorian sanomaan Johanneksen ja Matteuksen evankeliumien mukaisesti.

Nämä suurteokset ovat tänäkin vuonna seurakunnan pääsiäisohjelmassa, nyt riemuvuoden lahjana ja ilmaiskonsertteina. Seurakunta avustaa passioita 150.000 markalla, mikä mahdollistaa korkeatasoisten solistien ja orkesterien palkkaamisen esityksiin. Matteuspassio on esitetty perinteisesti palmusunnuntaina ja Johannespassio omalla paikallaan pitkäperjantaina. Hyvinkään Oratoriokuoro sekä Hyvinkään Kamarikuoro kantavat suurvastuun johtajiensa Matti Herojan ja Kalle Välimaan johdolla.

Kolmas, tosin pienimuotoisempi passio, esitetään Hyvinkään kirkossa kärsimysviikon keskiviikkona. Se on joutsalaisen johtajaopettajan ja musiikkimiehen Seppo Pänkäläisen säveltämä Luukaspassio. Kuoronjohtajana ja tenorisolistina Seppo Pänkäläinen on luonut kauniin ja vaikuttavan teoksen, jonka Vehkojan kuoro, solistit ja orkesteri kanttori Merja Halmetoja-Sivosen johtamana esittävät. Solisteina on myös oman kuoron laulajia.

Ilosanoma

Ristin Tie-produktio Hyvinkääsalissa on yksi tie Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen sanoman esittämiseen. Sen ohjaaja Jouni Laine on koonnut jälleen näyttelijäjoukon ammattilaisista ja pääosin aivan tavallisista hyvinkääläisistä. Tällä kertaa ristin tie päättyy Golgatan sijasta tyhjälle haudalle, elämän voiton merkille.

Pääsiäinen luo kirkkovuoden keskeisenä juhlana kristinuskon perusteille puitteet, joiden esille tuominen sanoin ja sävelin koskettaa niin kuoleman kuin elämänkin perimmäisiä kysymyksiä. Musta ja valkoinen, suru ja ilo, kuolema ja elämä ovat lähellä meitä. Seurakunnan pääsiäisohjelma moninaisine tilaisuuksineen on osoitus uskosta ja Jumalan ihmeellisestä rakkaudesta. Kohtaamme henkilökohtaisesti Vapahtajan, ristin tien kulkijana, Golgatan kärsivänä ja syntimme sovittavana Vapahtajana sekä kuoleman voittajana. Siinä on elämän koko sisältö. Pyhän Raamatun sana on yhä totta:

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.”
(Joh. 3:16)

TAPIO TURUNEN

Paimenen palsta

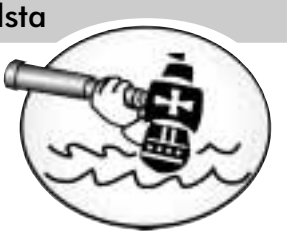

Liki toisiamme

Olimme lomamatkalla Madeiralla, jossa varsin monet hyvinkääläiset ovat vuosien varrella vierailleet. Matkaa suosi kaunis sää ja saari oli todella näkemisen sekä kokemisen arvoinen.

Matkakin sujui hyvin ja nopeasti. Olen mitoiltani aivan tavallinen suomalainen mies, hartioita ja painoakin riittävästi. Onneksi jalat ovat jääneet normaalimittaisiksi. Onneksi siksi, että lentokoneessa on pitkäjalkaisella vielä minuakin vähemmän tilaa. Koneessa olimme siis liki toisiamme. Kun edessä oleva kallisti penkkinsä taaksepäin, takana oli yhä vähemmän tilaa tai sitten oli itsekin kallistuttava ja niin oli seuraavankin penkin istujan tehtävä. Tuli sitten ruokailun aika. Siinä kun on liki toista, ei aina ollut varmaa, että haarukkapala löysi oman suun. Jos taas haarukka tai veitsi putosi lattialle, se oli siellä ja ainoat aterimet löytyivät sormien joukosta. Jos taas nosti oikeaa kättä, oli oikealla istuvan vasenkätisen odotettava vuoroaan tai sitten hänenkin oli opeteltava oikealla kädellä syömään. Jos teki liikkeen oikealle, kaikki kolme liikahtivat oikealle. Minä siis jäin pohtimaan, mitä tästä kaikesta voisi oppia.

Mieleeni tuli nuorten suosima laulu Tilkkutäkki. Siinä Kaija ja Jaakko Löytty ovat ilmeisesti myös istuneet lentokoneen ahtaudessa, kun ovat loihtineet tunnelman lauluunsa. Siinä sanotaan mm: *”Me erilaiset pienet tilkut liki toisiamme nyt ollaan suuri, lämmin peitto yhtä Herrassamme. Hei, halleluja! Una sancta, yksi, pyhä, yhteinen.”*

Jotakin tuosta erilaisten ihmisten yhteydestä voi tietysti kokea vaikka matkalla Madeiralle, mutta Raamattukin puhuu uskon ja omaisuuden yhteydestä. Lääkäri Luukas kuvaa Apostolien teoissa uskovia näin: *”Koko uskovien joukolla oli yksi sydän ja yksi sielu. Kukaan ei pitänyt omanaan sitä, minkä omisti, vaan kaikki oli heille yhteistä.”* (Apt. 4:32)

Uskontunnustuksessa me taas tunnustamme uskomme ”pyhään, yhteiseen seurakuntaan ja pyhäin yhteyteen”. Yhteys onkin tärkeä seurakunnan tuntomerkki. Se ei merkitse erilaisuuksien muuttamista samanlaisuudeksi, vaan erilaisen hyväksymistä ja hänen rakastamistaan. Joskus on voitu sanoa, että ”vakka kantensa valitsee”, mutta toisen kerran taas ”erilaiset täydentävät toisiaan”. Ja molemmat sanat on voitu osoittaa vasta avioituneelle hääparille. Alkuseurakunnassa yhteyden aikaansaajana oli ”yksi sydän ja yksi sielu”. Tuota samaa asennetta on opeteltava nytkin. Erilainen voidaan hyväksyä ja ahtaalla lentokoneen penkilläkin on tilaa sydämelle ja sielulle. Ei se niin vaarallista ole, jos joskus joudutaan olemaan ”liki toisiamme”. Siinä jos missä oppii jakamaan vähäisenkin tilan tasan toisen kanssa.

Kristittyä kehotetaan jakamaan toisten kanssa ilot ja surut, kantamaan taakkoja ja seuraamaan Kristusta. Pääsiäinen avaa tietä perimmäisten kysymysten lähteille. Jeesus on tie elämään.

TAPIO TURUNEN

Lampaan palsta

Elämän leipä ja paaston aika

Elämän leipä on yhden paastonajan sunnuntain otsikko. Olen yrittänyt selittää tätä paastonajan merkitystä viime viikolla lapsille. Mielestäni minulla oli ihan hyviä rinnastuksia ja liittymiä arkielämään. Parin yrityksen jälkeen tulin epäilevälle mielelle. Kaikki varmaan tiesivät mitä on nälkä ja että se johtuu esimerkiksi sodista tai luonnonmullistuksista. Paastolla on myöskin joissain tilanteissa suotuisia terveydellisiä vaikutuksia. Vaan mitä tämä tarkoittaa henkisessä ja hengellisessä katsannossa. Olinko osannut kertoa asiasta lähimainkaan oikein? Täytyi lähteä tutkimaan mitä sananselittäjät tästä asiasta ovat sanoneet.

”Kieltäytyminen ruoasta ja juomasta, osoittaa myös Raamatun ulkopuoleisissa, varsinkin itämaisissa uskonnoissa kuten egyptiläisillä, intialaisilla ja muhamettilaisilla, nöyrtymistä Jumalan edessä.” Näin ilmaisee asian Aapeli Saarisalo. Vanhan testamentin mukaan paaston tarkoituksena on lannistaa sekä liha että sielu, jotta Jumalan Henki saisi meissä vallan. Yksityinen ihminen voi paastota myös jos suuri murhe oli kohdannut häntä. Onnettomuuksiakin pyrittiin torjumaan paastolla. Samoin sillä valmistauduttiin vastaanottamaan Jumalan ilmoitusta.

Alunperin laki määräsi vain yhden paaston eli suuren sovintopäivän. Myöhemmin päivään alkoi tulla lisää monia eri merkityksiä. Elämänmuotojen tarkka määrittely on tuttua juutalaisuudessa monissa muissakin asioissa. Sapattina ei saanut tehdä työtä ja räätälillä neulan kantaminen asusteessa oli jo tämän määräyksen rikkomista.

Mitä opittavaa meillä on Jeesukselta tässä asiassa? Jeesus ei antanut seuraajille ohjeita miten ja milloin tulisi paastota. Hän ei toisaalta tuominnut niitä, jotka paastosivat perinteisten sääntöjen mukaan. Paasto on ulkonainen teko, jonka tulee lähteä sisäisestä tarpeesta. Ruoasta pidättäytyminen ei sinällään ole johtamassa ihmistä korkeimpaan henkisyyteen. Toisin sanoen se mikä on hyväksi sydämelle (lue sydänlihakselle) ei automaattisesti paranna sielua.

Entä elämän leipä paastonaikana? Elämän leivästä sunnuntain eräs teksti kertoo kuinka ihmiset etsivät Jeesusta ympäriinsä. Löydettyään lopulta Jeesuksen he saivat ehkä tylyltä kuulostavan vastauksen: *”Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sen tähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sen tähden, että saitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi.”*

Mihin me tarvitsemme leipää ja paastoa? Pysyäksemme terveinä, reippaina ja hyväkuntoisina mahdollisimman pitkään? Entäpä edellä esitettyjen näkökohtien valossa? Paastoa ja hiljaisuutta tarvitaan voidaksemme keskittyä siihen ainoaan tarpeelliseen. Elämän leivässä taas ei tavoitella vain fyysisen nälän poistamista, vaan Jeesuksen mukaan ”katoamatonta ruokaa, joka antaa ikuisen elämän”.

Kysymys on siis tavallaan rukouksesta, jossa lähestymme Jumalaa. Me ihmiset tarvitsemme rukousta ja paastoa, ei Jumala.

AULIS SAVIOJA
nuorisosihteeri

Kevään sururyhmä alkaa

Sami Kallioinen

Läheisen ihmisen menettäminen kuoleman kautta koskee meihin syvemmin kuin kenties mikään muu. Tahdomme ottaa osaa suruusi kutsumalla Sinut Hyvinkään seurakunnan järjestämään sururyhmään.

Surua ei tarvitse pelätä. Se sisältää itsessään lääkkeen, joka hoitaa ja auttaa vähitellen eteenpäin. Siksi on hyvä puhua ja jakaa koettua yhdessä muiden samanlaisessa elämäntilanteessa olevien kanssa.

Kuusi kertaa kokoontuva sururyhmä alkaa keskiviikkona 26.4.2000 kello 18.00. ja päättyy kello 19.30. Ryhmä kokoontuu seurakuntakeskuksen lepohuoneessa (toinen kerros), Hämeenkatu 16. Seuraavat tapaamiset ovat samassa paikassa keskiviikkoiltaisin alkaen kello 18.00.

Ryhmän vetäjät ovat sairaalalehtori Anna-Leena Utti (puh. 040 547 9617) ja diakoniapastori Hannu Tiainen (puh. 040 536 7525).

Alustuspuheenvuorot ja keskusteluaiheet ovat seuraavat:

26.4. *Surun kohtaaminen*
03.5. *Menetyksen hyväksyminen*
10.5. *Masennus on osa eheytymistä*
17.5. *Syyllisyys ja muut suruun liittyvät tunteet*
24.5. *Hän elää - tie ikuisuuteen*
31.5. *Miten jaksan tästä eteenpäin?*

Kevät on luonnon heräämisen aikaa. Kevään kohinaa seuratessa omat murheet ja suru saattavat paisua uusiin mittasuhteisiin. Seurakunnan sururyhmä tarjoaa yhden mahdollisuuden jakaa omaa surua ja saada lohdutusta. Tule rohkeasti mukaan.

Diakoniatoimistosta saa iloisen värisiä lasten T-paitoja. Paidassa on teksti Kiitos, kiitos. Hinta on 50 mk. Koot 104, 128 ja 140 cm.

Lisätietoja Pirkolta (p. 040 555 6325)

Yhteisvastuuarpajaiset jatkuvat yhä!

Kansainvälisen Jeesus-päivän pääjuhla 10.6.

Suomen kristilliset järjestöt ja seurakunnat järjestävät yhdessä vuoden 2000 suurinta kristittyjen yhteistä juhlaa Tampereella. Maailmanlaajuisesti juhlaan odotetaan mukaan 20 miljoonaa ihmistä.

Päivän ohjelma on seuraava: klo 15.00 ohjelma alkaa keskustorilla (mm. piispan tervehdys). Klo 15.30 koko Suomen yhteinen JEESUS-MARSSI kulkee kaupungin halki Ratinan stadionille (marssin aikana ohjelmaa, mm. draamoja Jeesuksen elämän vaiheista). Klo 16.00 Ratinan stadionilla yhteinen juhla, jossa musiikkiohjelmaa (mm. tuhathenkinen suurkuoro) ja Suomen suurin rukouskokous

Rakkaus-, Ilo- ja Rauhajunat eri puolilta Suomea; Hyvinkääläisille varattu 78 paikkaa Rakkaus-junassa. Ilmoittaudu mukaan ja varaa paikka **31.5.** mennessä (edestakaisen matkan hinta 50 mk) Hyvinkään seurakunnan neuvontaa, p. 456 11. Tiedustelut Anita Passilahti p. 040 7398 555 ja Mikko Sinivirta 050 563 6144.

Tule mukaan!

Lahjaksi

Kirkkoherranvirastosta voit ostaa lahjaksi tai muistoksi kuvassa olevia riipuksia ja pinssejä. Herran siunauksen saa myös 90 markan hintaisena pinssinä. Oikeanpuoleista Riemuvuoden riipusta lukuunottamatta tuotteilla tuetaan Pipliaseuran työtä. Riemuvuoden riipuksen tuotosta 10 % menee yhteisvastuukeräykselle ja siitä on kaksi erimittaisella ketjulla varustettua versiota joko rippi- tai kastelahjaksi.

Pappilan hätävara

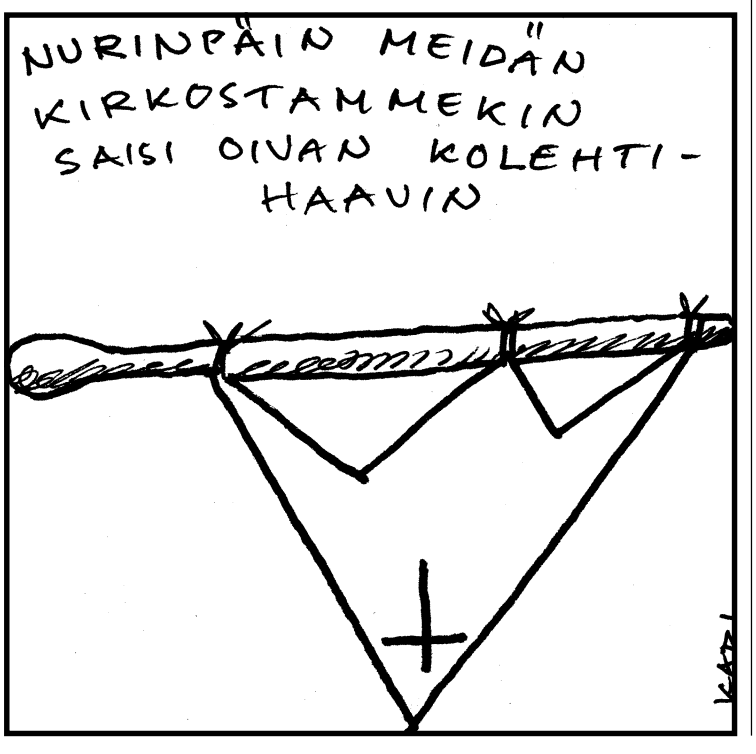

Kaipaatko hiljaisuutta?

Hiljaisuuden retriitti viikonloppuna 5. - 7.5.

Hirvijärven seurakuntakodilla

Retriitin hinta 460 - 560 mk

Ohjaajina
Raimo Nisonen ja
Marja-Leena Kanervala-Wallden

Ilmoittautumiset ja tiedustelut Riihimäen seurakuntaan p. 7481.

Ilmoittautuneille lähetetään retriitin ohjelma ja kartta.

SAMI KALLIOINEN

Aluevastaavien kokoontumisessa pohdittiin, miten jakelu hoidetaan kaupungin 22 alueella.

Katekismusjakajat koolla

SAMI KALLIOINEN

Antti Pohjanraito seuraa tarkkaavaisena, miten katekismukset tulee jakaa.

Katekismusjakelun organisointi ja jakajien värvääminen on käynnissä. Hyvinkää on jaettu 22 jakelualueeseen ja jokaisella alueella on omat vastuuhenkilöt. Aluevastaavien kokoontuminen pidettiin seurakuntakeskuksessa 23.3. Meitä oli koolla parikymmentä henkeä. Jakelupäällikkö Hannu Tiainen kertoi jakelun yleisistä periaatteista ja kävi läpi aluevastaavien ja jakajien ohjeita. Raimo Ahrenberg selvitti aluejaon kiemuroita. Vastuuhenkilöille jaettiin materiaalipaketti, joka sisälsi karttoja, ohjeita sekä listan jakelualueista ja niiden vastuuhenkilöistä.

"Arvot mekin ansaitsemme!"

Noin 100 katekismusjakajaa saapui jakajien ensimmäiseen yhteiseen kokoontumiseen 5.4. seurakuntakeskuksen isoon saliin. Tilaisuuden aluksi maistui kahvi ja kirkkoherra Tapio Turunen piti tervehdyspuheen. Pastori Virpi Koivisto kertoi mietteitään jakelumme tunnuslauseesta *"Arvot mekin ansaitsemme!"* Hannu Tiainen esitteli katekismustyöryhmän jäsenet. "Karttamestari" ja Paavolan alueen vastuuhenkilö Raimo Ahrenberg kertoi aluejaosta. Alueiden ja aluevastaavien esittelyn hoiti Anna-Maija Ahovaara. Katekismusryhmän jäsen ja Martin/Rääkänpään aluevastaava Helka Muhonen selvitti, mitä Martin alueella tulisi ottaa huomioon.

Vuosia ovilla kiertänyt Toini Korhonen kertoi kokemuksistaan ja antoi hyviä neuvoja ihmisten kohtaamiseen. Ystävällinen ja hillitty esiintyminen on aina paikallaan. Asiasta syntyi myös keskustelua. Mitä sitten, jos ensimmäinen vastaantulija onkin vihainen koira? Entä sitten, jos joku pyytää sisälle kotiinsa? On hyvä, että jakelun pääperiaatteet ovat kaikilla tiedossa, ja sen jälkeen jokainen voi muokata "käyttäytymisstrategiansa" itselleen ja omaan suuhunsa sopivaksi.

Tiedotussihteeri Sami Kallioinen kertoi katekismusprojektista tiedotuksen näkökulmasta. Kirkonmäeltä-lehti on tärkeä tiedonvälittäjä. Paikallista mainontaa tukee valtakunnallinen mainonta televisiossa, radiossa ja lehdissä.

Lopuksi esiteltiin kaikille jakajille annettava anorakki. Väri on vihreä. Kokojakin riittää aina S:stä XXL:ään. Tilaisuudessa laulettiin useita lauluja riemuvuoden lauluvihkosta "Toivon Lauluja". Säestäjänä toimi kanttori Teuvo Leutonen.

Jakajat saavat kevään kuluessa tiedon siitä, mihin alueeseen he kuuluvat, muista saman alueen jakajista ja vastuuhenkilöstä. Ryhmä sopii omassa kokoontumisessaan, minkä jakoalueen kukin jakaja hoitaa. Toinen yhteinen kokoontuminen on juuri ennen katekismusjakelua keskiviikkona 6.9. klo 18 seurakuntakeskuksessa.

Jakajia on tällä hetkellä ilahduttavasti 160 henkilöä. Lisää tarvitaan vielä.

ANNA-MAIJA AHOVAARA

Arvot mekin ansaitsemme!

Ilmoittaudun mukaan jakamaan Katekismusta hyvinkääläisiin koteihin.

Nimi: _____

Osoite: _____

_____

Puhelinnumero: _____

Jakajille hankitaan anorakit. Ilmoita kokosi (S - XXL).

Koko: _____

Palautus: Hyvinkään seurakunta, PL 29, 05801 Hyvinkää tai palauta lomake seurakunnan neuvontaan. Voit ilmoittautua myös suoraan Anna-Maija Ahovaaralle, puh. 4561 229 tai anna-maija.ahovaara@evl.fi

Kuukauden varrella sattunutta

Rautatieläisten hautausmaa luovutettu seurakunnalle

MARKKU HUSSO

Rautatieläisten hautausmaan luovutusasiakirja allekirjoitettiin 4.4. Opetusministeriön puolesta allekirjoittajana toimi hallintojohtaja Håkan Mattlin ja seurakunnan puolesta kirkkoherra Tapio Turunen ja kirkkoneuvoston varapuheenjohtaja Lea Paukku. Kuvassa vasemmalla lisäksi kaupanvahvistajana Aila Heusala, Hyvinkään maistraatin henkikirjoittaja.

Kaupunginvaltuusto luovutti kaupungin omistaman osan vastikkeetta seurakunnalle kokouksessaan 12.4. Kevään aikana aloitetaan hautausmaan kuntokartoitus ja hautatietojen siirtoa atk:lle valmistellaan. Normaalit hoitotoimet, kuten haravoinnit ja nurmenleikkuut aloitetaan samaan tahtiin muiden seurakunnan hautausmaiden kanssa.

Työttömien torstai 8 vuotta

SAMI KALLIOINEN

Työttömien torstain vuosipäivää juhlistettiin tänä vuonna mm. pomppulinnalla.

Isoveli-projekti palkittiin stipendillä

Isoveli-projekti palkittiin maanantaina 25 000 markan stipendillä Nuorten Akatemian ja Pohjolan EasyStartti-ohjelmassa. Ohjelman tarkoitus on kannustaa 16 - 99-vuotiaita aktiiviseen toimintaan, yritteliäisyyteen ja löytämään harrastusmahdollisuuksia.

Isoveli-projekti on seurakunnan erityisnuorisotyön alaista toimintaa ja ohjaajina toimii kolme 20 - 24 -vuotiasta nuorta miestä. Projektin tarkoituksena on tarjota yläasteikäisille pojille miehenmallia ja onnistumisen kokemuksia. Nyt toiminnassa oleva ryhmä päättyy toukokuussa ja uutta ryhmää kootaan syksyksi. Kesällä on luvassa Isoveli leiritoimintaa.

Henkilökuntauutisia

Pastori Virpi Koivisto aloitti seurakuntapastorin virassa 1.4. Virpi on ollut työssä seurakunnassamme aikaisemminkin vuorotteluvapaasijaisena ja viime vuonna kuuden kuukauden kesäpappina.

Pastori Pentti Kakkosen vuorotteluvapaan sijaisena aloittaa 1.5. pastori Riina-Johanna Viinikainen-Storhammar. Hänen vastuullaan on mm. Työttömien torstain toiminta.

Helsingin hiippakunnan tuomiokapituli on asettanut kirkkoherran vaalin vaalisijoille seuraavat henkilöt: I vaalisijalle Kauhajoen seurakunnan kirkkoherra **Ilkka Järvinen,** II vaalisijalle Iitin seurakunnan kirkkoherra **Jyrki Norlund** ja III vaalisijalle Haukivuoren seurakunnan kirkkoherra **Martti Kola**. Muut hakijat katsottiin virkaan kelpoisiksi. Hakemuksensa ovat vetäneet pois Simo Rundgren ja Juhani Laurinkari. Ehdokasasettelusta on kuukauden valitusaika, jonka jälkeen tuomiokapituli määrää vaalisaarnapäivät ja vaalipäivän.

Nuoren virkamiehen mietteitä elämästä ja liikenteestä:

Molemmissa on tärkeää toisten huomioon ottaminen

Kati Rauhakoski

Kimmo Kiurulle luonto ja sen suojeleminen on tärkeää. Rauhallinen kansalaisaktivismi on Kimmon tapa vaikuttaa.

Syntymäpaikkani on Hyvinkää, täällä olen käynyt kouluni ja täältä sain ensimmäisen vakinaisen työpaikkani, joten minulla ei ole mitään hinkua täältä poiskaan, kertoo Kimmo Kiuru. Hän on syntynyt 1968 ja toimii Hyvinkään kaupungin liikenneinsinöörinä, soittaa huilua ja haluaa suojella luontoa.

- Olin varmaan helppo ja kuuliainen lapsi. Huomaan nyt, että ehkä liiankin kiltti. Oikeastaan se jopa harmittaa. Minua nuoremmalla siskollani oli paljon enemmän yritystä. Vanhempani, vaikka molemmat ovat opettajia, eivät tuputtaneet minulle mitenkään omaa ajatusmaailmaansa, ehkä ymmärsin vähemmälläkin, mikä kodin henki oli ja mitä minulta toivottiin. Äiti on pappissukua, vaarini oli kirkkoherra Paavo Törmänen, mutta minuun hän ei ehtinyt vaikuttaa. Uskontoa ei kotona korostettu, se merkitsi lähinnä perinteistä kiinnipitämistä. Mitään murrosiän kapina-aikaakaan en muista, eikä minulla ollut kartsalle mitään hinkua.

Kävin Aseman koulun musiikkiluokkaa ja luin pitkän saksan. Nyt tuntuu, että osaan vaieta silläkin kielellä. Koulussa mikään ei ollut vahva aineeni, matematiikka tai luonnontieteet eivät minua erityisesti kiinnostaneet, yhteiskunnalliset asiat kyllä.

Sen sijaan musiikki merkitsi ja merkitsee minulle yhä paljon. Äiti hankki minulle vanhan huilun ja 14-vuotiaasta asti olen soittanut Rautatien soittajien riveissä. Nyt toimin siellä rahastonhoitajana, me kustannamme ja julkaisemme nuotteja. Tämä soittoharrastus on yksi positiivisimmista asioista, joita kohdalleni on sattunut. Sen kautta olen nähnyt sekä Suomea että Eurooppaa, olemme olleet kiertueella Pohjoismaissa ja Ranskassa saakka. Nykyään keikkoja on aika sopivassa tahdissa, noin 40 vuodessa, mutta joskus niitä oli yli satakin ja vielä piti ehtiä harjoittelemaan. Olen käynyt soittamassa myös erilaisissa seurakunnan tilaisuuksissa.

Koulutuksesta ja työttömyydestä

Ylioppilaaksitulon jälkeen en ollenkaan ajatellut teknistä alaa. On sattumien summa, että olen nyt töissä kaupungin virastossa. Pääsin kesätöihin edesmenneen liikenneinsinööri Hannu Alhon osastolle. Hänen kanssaan keskusteltiin alasta paljonkin ja innostuin pyrkimään Lappeenrantaan Tekuun pääaineenani yhteiskuntatekniikka.

Muistan kun rehtori esitteli meille tulokkaille heti alkuunsa, kuinka alalla on runsaasti töitä, jotkut meistä viedään ihan käsistä kesken koulutuksen. Hänen ennustamansa palkkakäyräkin kohosi niin korkealle, että taulun reuna tuli vastaan. Neljässä vuodessa tilanne muuttui täysin. Kun valmistuimme, sai vain muutama meistä töitä.

Minä menin suorittamaan asevelvollisuuttani, joka sotilaan peruskoulutuksen ja vähäisen sotimisen jälkeen vaihtui bussissa istumiseen ja soittamiseen. Puolustusvoimien Varusmiessoittokunnan joukoissa kertyi kilometrejä yli 17 000. Hamina Tattoo oli silloin ihan uusi asia ja kävimme esiintymässä Ruotsissakin.

Oikeastaan en ehtinyt vielä huolestua työttömyydestäni, optimistisesti uskoin parempiin aikoihin, kävin lisäkursseja eikä pieni huilikaan tuntunut pahalta. Sellainen ei tietenkään käynyt pidemmän päälle ja taas avuksi tuli Hannu Alho. Kävin hänen juttusillaan ja hän muisti, että ympäristösihteeri Vesa Valpasvuo saattaisi tarvita kierrätyskeskukseen ympäristön siistimistyön työnjohtajaa. Määräajan jälkeen Hyvinkäällä käynnistettiin nuorten työllistämispaja ja pääsin suunnittelemaan ja perustamaan sitä. Sitten tulin Alhon sairauslomasijaiseksi ja kun kävi niin kuin kävi, olen nyt tässä virassa.

Luonnon säästämisestä

Vaikka olen aktiivinen ympäristöyhdistyksen jäsen, ei sen asian puolesta tarvitse vouhkata. Tuskin meidän porukassa olisi yhtään Koijärvelle lähtijää. Yritämme herättää ihmisten mielenkiintoa luontoa kohtaan ja opastaa, miten sen voisi paremmin ottaa huomioon. Suuria hankkeita ei tarvita, oman ympäristön pienillä teoilla on suurempi vaikutus kuin ääritoiminnalla.

Työssänikään minun ei tarvitse pitää palopuheita luonnon puolesta, nykyjärjestelmässä se otetaan ilman muuta huomioon. Tämä ajatusmalli on jo iskostunut ihmisiin ja Hyvinkää halutaan pitää vihreänä ja vehreänä kaupunkina. Esimerkiksi Uudenmaankadun pyörätielle olisi helpoimmin saatu tilaa kaatamalla sen varren lehmukset. Nyt käytiin jokaisen tontinomistajan kanssa neuvottelut ja sen tuloksena he luovuttavat kukin kahden metrin suikaleet.

Tällä hetkellä suunnitteluvirastossa meitä työllistää Prisman ympäristön liikennejärjestelyt ja Suokadun leventäminen. Radan alitus Jussilankadun ja Kerkkolankadun välillä on myös piirustuksissa, samoin Hämeenkadun sillan pohjoispuolelle rakennettava kevyenliikenteen väylä vuoteen 2003 mennessä.

Tiellä liikkujista

Liikennesuunnittelussa kiinnitetään nykyään entistä enemmän huomiota melu- ja ilmansaastehaittoihin. Lähdemme siitä, että jokainen liikkuja - jalankulkija, pyöräilijä ja autoilija - on yhtä tärkeä. Yksityisautoilu on pitänyt pintansa, nyt suunnittelussa ollaan enemmänkin heikon puolella. Mielestäni aina ei tarvitse päästä omalla autolla joka paikan viereen. Joukkoliikennettä on syytä myös kehittää.

Turvattomuus on lisääntynyt liikenteessä. Se johtuu välinpitämättömyydestä muita kohtaan, ei muisteta yhteispeliä, vaan ajatellaan vain omaa etua ja jätetään toiset liikkujat huomioon ottamatta. Pelisilmä tuntuu unohtuneen ja jousto puuttuu.

Liikenteessä ei tarvittaisi merkin merkkiä, jos ihmiset ajattelisivat muita kuin itseään. Nyt pitää tienvarret täyttää kieltomerkeillä, sillä moni ajattelee, että mikä ei ole kiellettyä on sallittua. Ei tämä työ ole pelkkää tekniikkaa. Siinä käytetään psykologiaakin avuksi pohdittaessa, kuinka ihmiset käyttäytyvät.

Maailmanmenossa minua huolestuttaa välinpitämättömyys luontoa kohtaan, ajatellaan vaikka Romanian myrkkykatastrofia. Sukupolveni ei tietenkään ehdi tehdä kaikkea valmiiksi, mutta meidän tulisi huolehtia siitä, ettemme ainakaan tuhoa luontoa enää enempää.

Parisuhteesta ja kasvatuksesta

Itse elän avoliitossa mukavan työn kanssa ja on totta, että avioliiton merkitys instituutiona meidän ikäistemme keskuudessa on vähentynyt. Enää ei ole niin tärkeää päästä naimisiin eikä sitouduta yhtä herkästi. Silti se ei tarkoita sitä, että tänään ollaan yhden ja huomenna toisen kanssa. Jokaiseen hyvään parisuhteeseen kuuluu rakkaus ja toisen kunnioittaminen, mutta yhdessä asumisen muodolla ei ole merkitystä. Se on aina kahden ihmisen välinen asia, myös homo- ja lesbosuhteissa. Se ei nimikkeellä muutu, kaikissa näissä muodoissa on varmasti sekä hyviä että huonoja suhteita.

Me pyrimme avopuolisoni kanssa olemaan tasavertaisia. Teen kotitöitä, vaikka niissä saisin olla aloitteellisempi. En kuitenkaan sentään huutele sohvan pohjalta, että miten siellä kyökin puolella menee? Ruokaakin teemme vuoroviikkoina.

Vaikka lapsia ei vielä ole, eiköhän heidän kasvattamisessaan ole tärkeintä, että heistä välitetään ja ollaan kiinnostuneita heidän tekemisistään. Se ei saa olla kahlitsevaa, mutta pientä kontrollointia kuitenkin. Kodin tehtävänä on mielestäni antaa peruskasvatus, opettaa toisten ihmisten huomioon ottamista ja vastuuntuntoa. Koulun tehtävänä taas on antaa tiedollisia valmiuksia ja harjaannuttaa toimeen tulemista yhteisössä. Ainakin omasta kokemuksesta voin sanoa, ettei huono kaveriporukka vie mukanaan jos itse ei halua. Jokainen tekee valintansa itse. Koti pystyy halutessaan kasvattamaan terveen itsetunnon, ettei ole kaikkien vietävissä.

Kati Rauhakoski

Yhteiskuntatyön ja Työttömien torstain kaikille avoin yleisötilaisuus

Vierailijana
työministeri Tarja Filatov

ti 9.5. klo 16 (Huom. päivä ja kellonaika!)
Vehkojan seurakuntakeskuksessa
Yli-Anttilantie 3

Voileipä- ja kahvitarjoilu klo 15.30 alkaen

Tule, katso!

KUVAT: SAMI KALLIOINEN

Katsomista on ainakin kahdenlaista. On välinpitämätöntä, kyynistä, sivustaseuraajan tarkkailua - niin kuin usein television ohjelmien äärellä. Joskus se on uteliasta. Sattuisiko silmiin jotain sävähdyttävää! Katsomossa olevan sisin jää kuitenkin koskemattomaksi.

Toinen tapa katsoa on osallistuvaa, myötäelävää. Se mitä nähdään, tulee osaksi katsojaa. Sisäistäminen tekee kipeää, mutta se myös vaikuttaa rikastuttaen, syventäen, rohkaisten...

Raamatun pääsiäissanoman, Jeesuksen kärsimisen ja ylösnousemisen viestin äärellä oli kerran ja on edelleen kahdenlaisia katsojia. Yksi hiljaisen viikon teksteistä toteaa: *"Kansa seisoi ja katseli."* Väki teloituspaikalla, ristien äärellä seurasi aika ajoin toistuvaa tapahtumaa. Rikolliset saivat julkisesti rangaistuksensa - show, jonka äärelle riensi väkeä kauempaakin. Jokaisen rinnassa asuva pieni kiduttaja sai tyydytystä tarpeeseensa. Pilkan, vahingonilon ja sadismin sai pukea sanoiksi.

Ei vain sivustakatselijoita

Kansa seisoi ja katseli - siinä samalla suuri murhenäytelmä! Sillä yhdellä risteistä ei ollut rikollinen, vaan parantaja, opettaja, hyväntekijä. Moni katselija oli kuullut miehen puhuvan, nähnyt tekevän ihmetekoja, ehkä jopa huutanut hoosiannaa muutama päivä sitten. Mutta nyt katseli sivusta, ehkä yhtyen ivailuun: Muita auttoi - auttakoon nyt itseään!

Oli kuitenkin muutamia, jotka näkivät enemmän. Se, miten ristin mies suhtautui piinaajiinsa, vakuutti miehitysarmeijan kompanianpäällikön. Ja oli varmasti joitakin, jotka muistivat merkillisen katsomiskehotuksen kolmen vuoden takaa. Johannes Kastaja oli Jordan-virran äärellä huutanut: *"Katso Jumalan Karitsa, joka kantaa maailman synnin!"*

Tähän katsomiseen kutsutaan myös meitä, vuoden 2000 pääsiäiseen päässeitä. Sellaiseen katsomiseen, jossa vanha kertomus alkaa puhua tässä ja nyt. Pitkäperjantain alkuvirsi pyytää: *"Tulkaa kaikki katsokaatte, piinaa rakkaan Herramme..."* Tarvitsemme sitä, että luemme jälleen nuo asiat Raamatusta, että kuulemme julistusta niiden äärellä, että saamme itsemme pysähtymään.

On suurenmoista Raamatun lehdiltä kerrata, miten ihmiskuntaa valmistettiin sen H-hetkeen. Vanhan testamentin keskellä kulkee meistä vieraalle ja tympeällekin tuntuva uhrijärjestelmä - verta vuodatettiin tynnyrikaupalla. Mutta se oli kaikkine yksityiskohtineen ennakkokuva tulevasta. Mikset lukisi ja opiskelisi noita kuitenkin merkillisellä tavalla sydämen sytyttäviä kohtia Raamatusta?

Sovitus

Synti vaatii aina sovitusta, ja Raamatussa tämä syntiuhri tuotiin aluksi yhden puolesta. Näin esimerkiksi Iisakin, Abrahamin ainoan pojan tapauksessa. Sitten uhrattiin perheen puolesta - ensimmäisenä pääsiäisenä Egyptissä. Erämaavaelluksen aikana ylipappi uhrasi suurena sovintopäivänä koko kansan puolesta. Ja Jesaja profetoi Herran kärsivän palvelijan työn koituvan monen kansan hyväksi. Lopulta Johannes Kastajan täyttää ilmoitus: Jumalan uhrikaritsa koko maailman synnin sovitukseksi!

Se, mitä ensimmäisenä pääsiäisenä tapahtui, sinetöi koko ihmiskunnan - sinun ja minun siihen kuuluvina - pahojen tekojen ja kaiken syyllisyyden pois pyyhkimisen. Sovitus koski myös sivullisia, selkänsä kääntäviä, pilkkaajia. Tämä järjelle käsittämätön ilmoitus, anteeksisaamisen ihme on taas tarjolla evankeliumin sanassa, ehtoollisen leivässä ja viinissä. Älä siksi jää loputtomiin vain kaukaa katselemaan, vaan yhdy virren rukoukseen: *"Avaa silmät, että saisin rakkauttas katsella, Jeesus uhrikaritsa... jospa voisin maailmassa, ristiäsi seuraten, elää sinuun luottaen."*

REIJO HUUSKONEN

Passiodraama Ristin Tie

Hyvinkääsalissa launtaina 22.4. klo 18 ja 20
Vapaa pääsy

Seppo Pänkäläisen

Luukaspassio

ke 19.4.2000 klo 19 Hyvinkään kirkossa

Vehkojan kuoro

Matti Heroja ja
Helena Hämäläinen, *urut*

johtaa
Merja Halmetoja-Sivonen

Solistit:
Klaus Pennanen, *evankelista*
Reijo Eronen, *Jeesus*
Sinikka Tapanainen, *sopr.soolo*
Tapio Turunen, *Pilatus*
Jorma Tuohela, *Pietari*
Aarre Paksunen, *mies*
Hannele Niiranen, *palvelijatar*

Pääsiäistuomasmessu

su 23.4. klo 18.00
Vanhassa kirkossa

Jari Kemppainen,
Tauno Tuominen,
Helena Hämäläinen,
Tuomasbändi

Tervetuloa!

SAMI KALLIOINEN

Passio on kuvaus Kristuksen kärsimyshistoriasta. Hyvinkään kirkko tarjoaa passioille hyvän akustisen pohjan. Viimeisen viikon yhteisharjoituksissa orkesterin kanssa keskitytään etsimään tasapainoa lauletun ja soitetun musiikin välillä. Ennen sitä on kuitenkin vielä tutustuttava esityspaikkaan.

Johannespassiostakin perinne

- On erikoista ja hienoa, että Hyvinkäällä voi nauttia samana pääsiäisenä useista eri passioista, kuoronjohtaja Kalle Välimaa sanoo.

SAMI KALLIOINEN

Palmusunnuntain Matteuspassiosta on tullut jo perinne, eikä Kallella ole mitään sitä vastaan, että myös pitkäperjantaina esitettävälle Johannespassiolle kävisi samoin.

Hyvinkään Kamarikuoro on joskus vuosia sitten esittänyt Bachin Johannespassion ja silloisesta projektista jäi kuorolaisille hyvä maku. Kallen aloitettua vajaat kaksi vuotta sitten kuoron peräsimessä, keskusteltiin tulevasta ohjelmistosta. Vanhempien kuorolaisten mielissä ja uudempien kuulopuheissa vanha esitys oli voimakkaana mielessä ja kun riemuvuoden merkeissä kuoro sai seurakunnalta riittävän avustuksen, olivat Johannespassion edellytykset kasassa. Mukaan projektiin lähti riihimäkeläinen Gaudete!-kuoro.

Kaikesta innostuksesta huolimatta mieltä kaihersivat myös epäilykset. Entä jos kaupunkiin ei mahdukaan kahta Bachin passiota.

- Suurin epäilyksen aihe oli se, että löytyykö yleisöä. Johannespassio on kuitenkin niin voimallinen ja hyvä teos, että uskomme yleisön sen löytävän. Toinen voimavara ovat olleet laulajat. He ovat esimerkillisesti paneutuneet teoksen harjoittelemiseen, varsinkin kun ottaa huomioon, että kaikki ovat mukana vapaaehtoiselta pohjalta, Kalle Välimaa kertoo.

Kuoro on hionut syksystä alkaen tiiviisti osiaan ja esittänyt osia teoksesta kolmessa konsertissa vuodenvaihteen jälkeen. Yhteisharjoitukset orkesterin kanssa alkavat hiljaisen viikon maanantaina. Orkesteri on koottu pääosin hyvinkääläisistä muusikoista, mutta mukana on myös lähikaupunkien soittajia.

Äänien johtamisesta

- En ole ennen Hyvinkään Kamarikuoroa johtanut kuoroa, Kalle tunnustaa.

Oman johtamisen esikuvat nousevat omista kokemuksista laulajana eri kuoroissa ja toisaalta vahvasta musiikin ammattilaisuudesta. Kallen oma instrumentti on harmonikka. Sitä ja orkesterinjohtamista hän opiskeli Moskovassa. Tällä hetkellä leipätyönään Kalle opettaa harmonikansoittoa Hyvinkään Musiikkiopistossa.

Kuoron johtaminen on tuonut joskus arkiseenkin puurtamiseen tervetulleen raikkaan tuulahduksen. Lauluäänen erityisyys ”instrumenttien” joukossa on virkistänyt ja monipuolistanut työtä.

Kalle Välimaa on nauttinut työskentelystä kamarikuoron kanssa. Laulajien paneutuminen on esimerkillistä.

SAMI KALLIOINEN

Johannespassio

Hyvinkään kirkossa pe 21.4. klo 18.00

Hyvinkään Kamarikuoro
Kamarikuoro Gaudete!
Passio-orkesteri
johtaa Kalle Välimaa

Solistit:
Päivi Hirvikoski, sopraano
Timo Nuoranne, altto
Heikki Kulo, tenori
Jyri Lahtinen, basso
Jukka Heroja, Evankelista
Markus Nieminen, Jeesus

Vapaa pääsy!

J. S. Bachin kuolemasta 250 vuotta

Johann Sebastian Bachin kuolemasta on kulunut neljännesvuosituhat, 250 vuotta. Bach oli vuosituhantensa kenties huomattavin säveltäjä. Mozartinkin mainitaan huolellisesti opiskelleen Bachinsa. Tänä päivänä Bach soi kännyköissäkin.

Säveltäjästä, jonka teosten pelkkä kopioiminen veisi suunnilleen ihmisiän, on turha pyrkiäkään sanomaan jotain tyhjentävää. On vain tyydyttävä kuuntelemaan edes pientä osaa hänen tuotannostaan. Musiikin ammattilaisetkin joutuvat keskittymään Bachin tuotannon osasiin, ainakin mitä tulee hänen musiikkinsa tulkintaan ja hienouksien oppimiseen. Eikä Bachin tuotannosta ole säilynyt kuin osa jälkipolville!

Bachia ei kaikilta osin arvostettu hänen omana aikanaan niinkään säveltäjänä, vaan ennen kaikkea urkurina. Hänet kylläkin tunnustettiin ”harmonian ja syvähenkisen musiikin mestarina”. Tilanne oli tämä vielä 50 vuotta hänen kuolemansa jälkeen. Varsinainen Bach-innostus alkoi sata vuotta mestarin kuoleman jälkeen. Siinä ajassa ehtii hävitä ja unohtua yhtä sun toista.

Passioiden mestari

Mutta se, mikä jäi jäljelle, ei jätä kuulijaa kylmäksi. Ajatelkaamme vaikkapa palmusunnuntaina ja pitkäperjantaina esitettäviä Matteus- ja Johannespassioita. Teos haastaa esittäjänsä vuodesta toiseen yhä syvempään tulkintaan ja kärsimyshistorian pohdiskeluun. Milloin tenorit ilkkuvat Herransa kolmannen kerran kieltäneelle Pietarille: Turha yrittää, kielesikin paljastaa sinut. Milloin koko kuoro huutaa vapaaksi Barabbasta. Teokset piirtävät myös kuulijan sieluun yhä syvemmin ja syvemmin vedoin kuvaa uskosta, toivosta ja rakkaudesta.

Kun ihminen luotiin, alussa oli sana. Kaiken alkuna. Mukaan tuli hyvin nopeasti kuva, Jumalan kuva. Sitten tuli myös ääni, ensin kutsuvana ja turvallisena, sitten uhkaavana ja pelottavana; vaati pukeutumaan viikunan lehtiin. Mutta kauan ei tarvinnut odottaa säveltä. Syntyi Jubal, ensimmäinen harpun- ja huilunsoittaja.

Sävelen tehtävässä on jotain kaikenkattavaa. Sävel ilman sanaa ja sen synnyttämää maailmaa ja sen tarinoita – mielikuvituksellisia tai todellisia – ei löydä alustaa, jolle se voisi piirtää sisältämänsä kuvan. Sävelen täytyy voida laskeutua sanan kautta luotuun maailmaan, ettei se jäisi pelkäksi taivaalliseksi soinniksi, ihmismielen tavoittamattomaksi. Sävel kyllä soi tyhjyydessäkin, mutta sanan kautta se voi luoda kuvan kuulijan sieluun.

Viides evankelista

Johann Sebastian Bachin selkeä uravalinta johti keskittymään Raamatun sanan ympärille. Jokaisen käsikirjoituksensa alkuun hän merkitsi kirjaimet J.J. – Jesu juva (Jeesus auta). Viidenneksi evankelistaksikin mainittu säveltäjä keskittyi muusikkona käyttämään Jumalan sanan kautta luotua maailmaa piirustuslautanaan. Raamattunsa hyvin tuntevana luterilaisena kristittynä hän antoi tuottamiensa sävelien piirtää kuulijan sieluun kuvaa siitä maailmasta, johon sana oli tullut lihaksi Krituksessa.

Sanoilla on äänensä ja kuvansa. Ääni ja kuva eivät ole muuttumattomia kuin ääninauhoite tai valokuva. Ääni ja kuva ovat osa sielunmaisemaamme ja saavat jatkuvasti uusia sävyjä ulkoisten ärsykkeiden mukaan. Joskus sielunmaisemaamme halutaan jähmettää muuttumattomaksi, ikään kuin ei olisi tulossa enää uusia asioita, ikään kuin luominen olisi päättynyt, ikään kuin elämä uusinen ideoineen olisi päättynyt, ikään kuin Jumalan puhaltama uutta luova Hernki ei enää olisi keskellämme.

Taiteen tehtävä on järkyttää kaikkea paikalleen jähmettymistä. Taiteen ollakseen viesti Tuonpuoleisuudesta, Hyvyydestä, Rakkaudesta, Kauneudesta, täytyy aina olla järkyttävää. Sen täytyy olla viesti Jumalalta voidakseen piirtää Sanan luomaan maailmaan uuden elämän kuvan. Silloin Tuonpuoleinen kuuluu, puhuu ja näkyy tämänpuoleisuudessa. Luova Sana on edelleen läsnä elävänä.

Johann Sebastian Bach valitsi mitä selkeimmin tehtäväkseen vahvistaa ihmisessä olevaa Jumalan kuvaa; että tuo kuva säilyisi elävänä, ilmeikkäänä, muuttuvana, uusiutuvana, rakastavana.

HANNU TIAINEN

Uusi vuosituhat - uusi uskonto?

Tuttuja uskontoja Lontoossa

KRISTIINA LEIPÄLÄ

Luterilaiset ovat niin Englannissa kuin koko Britanniassakin vähemmistönä. Tapasimme neljä pappia, joista kolme oli vähemmistökansallisuuksien seurakuntapappina ja yksi oli Kansainvälisen luterilaisen opiskelijakeskuksen johtaja. Yhteisenä kokemuksena tuntui olevan se, että seurakunta hiipuu, kun siirtolaiset vanhenevat ja heidän jälkeläisensä sekoittuvat ympäröiviin kansallisuuksiin ja uskontoihin. Seurakuntaa tuntui pitävän yhdessä ennemminkin yhteinen kansallisuus, erityisesti yhteinen kieli, kuin yhteinen usko. Juutalaiset ovat Englannissakin pystyneet säilyttämään oman kansallisen ja uskonnollisen identiteettinsä paremmin kuin luterilaiset. Ehkä tämä johtuu siitä, että luterilaiset halusivat lastensa ”menestyvän”, joka tarkoittanee brittiläisiin sitoutumista, kun taas juutalaiset sitovat lapsensa voimakkaasti perheeseen ja kansalliseen traditioon.

Merimieskirkolla tapasimme sen työtekijöiden **Ari Lindqvistin** ja **Olli Heinosen** lisäksi pastori **Jussi Rytkösen**. Hän on ensimmäinen luterilainen pappi, joka oli Porvoon sopimuksen tuloksena anglikaanisen kirkon seurakuntapastorina. Työsuhde oli neljän kuukauden mittainen. Seurakunta muodostui n. 50 aikuisesta ihmisestä ja se oli lähinnä jumalanpalvelusyhteisö. Rytköselle osoitetut työt eivät riittäneet työllistämään häntä koko viikoksi. Tämän työteliäs pastori oli korjannut hakeutumalla itse yhteyksiin, joissa pääsi tutustumaan monipuolisesti Lontoossa tehtävään hengelliseen työhön. Hän vei mukanaan osan matkalaisiamme saman illan helluntaiseurakunnan kokoukseen. Minä suunnistin väsyneenä suoraan hotelliin ja aamulla kuulin jääneeni paitsi innostavaa tilaisuutta.

All Saints kirkko tilaisuuden jälkeen illan hämärässä.

Arvokas ja juhlava anglikaaninen kirkko

Jo kirkon nimikin on kunnioitusta herättävä: *The Cathedral & Collegiate Church of St Saviour and St Mary Overie, Soutwark.* Kirkkorakennus itsessään ei ulkoapäin tuntunut yhtä juhlavalta kuin useimmat suomalaiset kirkot. Olen aina Euroopassa liikkuessani ihmetellyt mahtavien kirkkorakennusten sijaintia kylki kyljessä -mallisten rakennusten kanssa, usein kadun pintaa alempana. Pidän enemmän meillä olevasta käytännöstä rakentaa kirkot mäelle ja eristää ne arkisesta hyörinnästä.

Seurasimme tässä kirkossa iltatilaisuutta (choral evensong), jolla juhlistettiin kolme vuotta sitten allekirjoitettua Porvoon julistusta, joka yhdistää anglikaanista ja luterilaista kirkkoa. Ovella temppelinpalvelijat toivottivat tervetulleeksi ja antoivat käsiohjelman. Ohjelma muodostui upeista poikakuoroesityksistä (kaksi kuoroa), papin ja kuoron vuorolaulusta, raamatunluennasta, rukouksesta ja loppusiunauksesta. Sanaa ei selitetty, mutta käsiohjelmassa selitettiin miten yleisön tulee käyttäytyä.

Polvistuimme korkea-arvoisten pappismiesten ja muiden vieraiden seurassa arkkipiispa **Jukka Paarman** lukiessa englanninkielisen rukouksen. Tilaisuus oli hyvin harjoiteltu ja kaikki viimeistelty huolellisesti. Juhla antoi minulle aavistuksen siitä, mitä korkeakirkollisuudella ehkä tarkoitetaan. Papit kulkivat viittoineen ja sauvoineen läheltä ohi, mutta henkisesti he vaikuttivat olevan kovin etäällä. Yksi ainoa pappi, nainen, katseli ympärillään seisovia ihmisiä ja hymyili heille ystävällisesti. Näivettyneen näköiset valkoihoiset miespapit katsoivat yleisön ohi etäisyyteen, jossa alttari oli täysin saavuttamattoman tuntuisena ja sananmukaisesti etäällä. Papitkaan eivät päässeet sinne asti, vaan suorittivat ohjelman keskellä kirkkoa olevalla matalalla korokkeella, jonka kummallakin puolella olevat kuoroaitiot kavensivat tietä entisestään.

Kaksi elonmerkkiä huomasin; yksi voimakkaan näköinen kookas miesesiintyjä, Lontoossa työskentelevä ugandalainen anglikaaninen piispa ja Tuomasmessun esite ovensuussa. Siinä luonnehdittiin Suomessa syntynyttä messua syntisten tasa-arvoiseksi yhteisöksi, jossa kaikki ovat kelpaamattomia ja syntisiä Herran edessä, mutta palvelevat Häntä ja Hänen rakkautensa avulla myös toisiaan.

Monet pappismatkatoverini olivat hämmentyneitä siitä, kuinka etäiseksi seremonian toimittaneet papit, oma arkkipiispamme muiden mukana, yleisölle jäivät. Minä en huomannut mitään eroa suomalaisen jumalanpalveluksen suorittajiin verrattuna. Ehkä papit ovat tottuneet meitä maallikoita keskeisempään rooliin seurakunnan ja kirkon juhlissa.

Tehokas ja nykyaikainen anglikaaninen kirkko

Evankelioiva anglikaaninen All Souls oli keskellä Lontoota vilkkaiden liiketalojen väliin puristuneena. Siellä julistettiin ja selitettiin rohkeasti Jumalan sanaa. Torstaina lounastunnilla pidetyssä puolituntisessa päivämessussa oli noin sata kuulijaa, joista huomattava osa oli työikäisiä. Kirkkoon oli tullut monta miestäkin ilman naisseuraa. Päivä aihe oli Matt. 5:31-32. Pastori tuomitsi puheessaan rohkeasti avioliiton ulkopuoliset suhteet, mutta puhui inhimillisesti työtoveruuden aiheuttamista kiusauksistakin.

Jonkin viisasten kiven tämä seurakunta oli löytänyt, koska sen kolmessa sunnuntaisessa jumalanpalveluksessa käy 2500 ihmistä, vaikka seurakunnan väkiluku oli vain 1600! Jumalanpalveluksissa oli erityisesti kiinnitetty huomiota siihen, että opetus, musiikki ja rukous olisivat mahdollisimman hyviä.

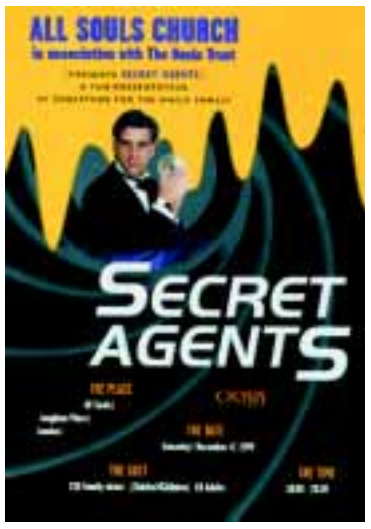

Näin vetävällä mainoksella All Saints houkuttelee ihmisiä osallistumaan seurakunnan toimintaan.

Seurakunnassa on viisi teologian opiskelijaa osa-aikatyössä maallikkotehtävissä. Valmistuttuaan papiksi he siirtyvät seurakunnan vakituisiksi työntekijöiksi, ei kai välttämättä juuri All Souls -kirkkoon. Tiistai-iltana olimme mukana ns. uusien tulokkaiden illassa. Siellä nautittiin aluksi kahvia seisten ja jokaisen luokse tuli heti joku vapaaehtoinen juttelemaan ystävällisesti. Tunsin itseni tervetulleeksi ja mielenkiintoiseksi yksilöksi!

Seurakunta piti pienpiirejä myös tärkeänä toimintamuotona. Jokainen seurakuntalainen ohjataan joka toinen viikko kokoontuvaan pienpiiriin. Niissä yksinäisiksi itsensä tuntevilla ihmisillä on mahdollisuus tulla kohdatuiksi yksilöinä. Pienpiirejä oli erikseen agnostikoille ja ateisteille, kyselijöille, uusille kristityille, ulkomaalaisille (sisältää englannin kielen opetusta) ja opiskelijoille. All Souls -seurakunta järjestää myös monipuolista raamattuopetusta ja muita kursseja noin 100 markan päivähintaan sekä kristittyjen liikuntatapahtumia, kuten mm. jalkapallo-, tennis- ja squashkerhoja.

Ennakkoluuloton ja rohkea anglikaaninen kirkko

Anglikaaninen St James -kirkko herätti minussa eniten ajatuksia tällä matkalla. Vuonna 1864 rakennettu iso, valoisa ja upea kirkko sijaitsee Lontoon keskustassa. Aiemmin sen seurakunta muodostui kirkon ympäristössä asuvasta ylhäisöstä. Tällä vuosisadalla viimeisetkin jäänteet vanhasta aristokratiasta ovat muuttaneet pois alueelta ja kaikkiaankin seurakunnan alueella asuu vain muutama ihminen. Kaksikymmentä vuotta sitten silloinen kirkkoherra Reeves teki radikaalin päätöksen ja alkoi muokata kirkosta erilaista. Nyt kirkossa käy ihmisiä ja vanha arvokas rakennus saa olla edelleen jumalanpalveluksien pitopaikkana. Lontoossa on paljon lakkautettuja kirkkoja, joita on muutettu asunnoiksi. Silti anglikaanisella kirkolla on vielä isoja ja upeita mutta lähes tyhjiä, tiloja ja samanaikaisesti tehdään kerrostalojen kaksioihin moskeijoita. Kristilliset anglikaaniset kirkot eivät kelpaa, mutta moskeijojen suosio kasvaa.

Tämä kirkko on perustanut Alternatives-ryhmän. Ryhmä ei ole kristillinen, mutta kirkko antaa sille mahdollisuuden toimia suojissaan, osittain kirkon tiloissa, osittain muualla. Alternatives-esitteessä todetaan etusivulla, että vaikka St James -kirkko sydämen ja mielen avoimuudessaan, sisältää Atlernatives-ryhmän, ohjelmassa olevat ajatukset eivät edusta kirkkoa itseään. Vaihtoehtotoiminnan yksi tarkoitus on osoittaa ihmisille henkimaailman olemassaolo. Tämän toivotaan johtavan ihmisen henkiseen kehitykseen. Oma lisäykseni tähän on, että näin ihmiselle annetaan mahdollisuus löytää oikea Jumala.

Alternatives on yksi tunnetuimmista foorumeista, joissa voidaan tutkia henkisen/hengellisen kehityksen uusia ajatuksia ja ikivanhoja käsityksiä. Ryhmä on antanut tilaisuuden hyvin erilaisille puhujille alkaen koko ihmisen hoidosta aina tieteen uusiin saavutuksiin. Poimin syksyn 1999 ohjelmasta kaksi tuttua nimeä: Rautahannukirjan kirjoittaja Robert Bly ja lusikanvääntäjä Uri Geller. Esimerkiksi seuraavista aiheista on tänä syksynä luentoja: Reiki-terapia, henkien manaaminen, ufot, talvipäivänseisaus, rakastamisen ja omana itsenään olemisen rohkeus sekä erittäin tehokkaan ihmisen 7 tottumusta.

Monet matkalaisista paheksuivat ei-kristillisten aiheiden käsittelyä kirkossa. Joku seurueen papeista esitti mielestäni hyvän retorisen kysymyksen: ”Onko hyväksyttävämpää käyttää kirkkosalia lentopallon pelaamiseen kuin ufoista keskusteleminen?”

KRISTIINA LEIPÄLÄ

Kirjoitussarjan edelliset osat olivat lehdissä nro 2 ja 3.

Pappi tavattavissa

Olemme tavanneet jo Pekka T. Lyyräsen, Anne Anttosen, Hannu Tiaisen ja Jari Kemppaisen. Tällä kertaa esittelyssä ovat Anita Passilahti ja Esa Kokko, eivätkä papit tähän lopu.

KATI RAUHAKOSKI

Kuka olet?

Olen **Anita Helen Passilahti**, syntynyt 1961 ja kotoisin Noormarkusta. Minulla on aviomies sekä 6-vuotias tytär ja 2-vuotias poika.

Olen seurakuntapastori ja tehtäviini kuuluu myös aikuistyö mm. aikuisrippikoulut ja lastenvahtipalvelu. Lisäksi toimin Kaukasten aluepappina.

Miten päädyit papiksi ja tänne?

Kotona maalaiskylässä hengelliset asiat olivat luonnollinen ja tärkeä asia. Lukioaikana Porissa menin mukaan seurakuntanuoriin. Ehdin lukea Turun yliopistossa kulttuuriantropologiaa ennen kuin päätös selkiytyi ja vaihdoin teologiseen tiedekuntaan Helsinkiin. Valmistuttuani työpaikat olivat kiven alla. Sain Nurmijärveltä sijaisuuden ja hain Ruotsiinkin töihin. Sitten löytyi Hyvinkäältä viransijaisuus ja myöhemmin täältä avautui myös vakituinen paikka.

Kokemuksesi naispappeudesta?

Mukavasti on mennyt. Koska jotkut toivovat jo ennakkoon toimituksiin nimenomaan nais- tai miespappia, en mahdolliseen ongelmaan edes törmää. Eiköhän se ole tärkeintä, että hoitaa työnsä hyvin ja tulee ihmisten kanssa toimeen.

Miten houkuttelisit seurakuntalaisia mukaan?

Jumalanpalvelus on tietysti keskeinen voimanlähde, mutta esimerkiksi riemuvuoden erilaiset ja monipuoliset tapahtumat, kuten vastikään toteutettu taidekilpailu ja syksyn katekismusten jako, tuovat toimintaan mukaan uusiakin ihmisiä. Yhteiskunnallisiin haasteisiin tulisi tarttua yhä enemmän. Esimerkiksi työttömien torstait ja velkaneuvonta ovat siinä suhteessa oikealla asialla.

Viihdytkö työssäsi?

Työni on monipuolista ja antoisaa ja se opetti pian itsenäiseksi. Olen iloinen, että saan tehdä koulutustani vastaavaa työtä. Uutena pappina näin suuressa yhteisössä työn rajaaminen oli aluksi vaikeaa, eikä aika tuntunut riittävän mihinkään.

Näin ison seurakunnan voisi mielestäni jakaa luontevasti. Silti monet toiminnat voisivat jäädä yhteisiksi.

Kirkkoherran virkaan minulla ei vielä ole pätevyyttä eikä kokemusta, se on varmasti raskas virka.

Harrastuksesi?

Vapaa-aika kuluu lasten kanssa ja heidän ehdoillaan. Toivon vielä ehtiväni enemmän entisten harrastusten, liikunnan ja opiskelun pariin. Tartun mielelläni kynään, haaveissa on jokin kirjoittajakurssi. Olen aina lukenut paljon ja kaikenlainen kirjallisuus kelpaa.

KATI RAUHAKOSKI

KATI RAUHAKOSKI

Kuka olet?

Olen **Esa Erkki Juhani Kokko** ja syntynyt Tuusulassa 1959.

Olen seurakuntapastori ja toiminut nuoriso- ja rippikoulupastorina. Kirkolliset toimitukset kuuluvat toimenkuvaani ja koen itselleni läheiseksi Raamatun opettamisen ja sitä syventävät keskustelut.

Olen naimisissa ja perheenjäsenenä vaikuttaa cocktail-rotuinen Minttu-koira.

Miten päädyit papiksi ja tänne?

Olin mukana Korson seurakunnan nuorisotyössä ja kirkkoneuvoston jäsen. Jo rippikoulussa löysin kysymyksiini vastauksen , mutta pappisura ei ollut itsestään selvyys. Pääsin lukemaan sekä englantilaista filologiaa Helsinkiin että insinöörioppiin Tampereelle. Valitsin viimeksi mainitun, mutta se osoittautui pian liian tekniseksi. Olin ihan tyhjän päällä, kunnes uusi ovi aukeni ja johdatti teologiseen. Valmistuttuani ei paikoista ollut pulaa, sotilaspastorikokemuksen jälkeen tulin nuorisopapiksi Hyvinkäälle.

Kantasi naispappeihin?

Olen perinteisen virkakäsityksen kannalla. Papin virka on Raamatussa varattu miehille. Yhteistyöstä en kieltäydy, enkä näe sitä myöskään minään tasa-arvokysymyksenä.

Miten houkuttelisit seurakuntalaisia mukaan?

Toivon että Hyvinkäälläkin saisivat tuulta keskustelutilaisuudet, joissa filosofi, pappi ja yleisö voisivat pohtia päivänpolttavia kysymyksiä. Lisäksi voitaisiin rippikoululaisten vanhemmille järjestää oma kertauskurssinsa, opit ovat varmaan unohtuneet ja ajatusmaailma muuttunut sitten nuoruusvuosien. Se voisi virittää hedelmällisiä keskusteluja myös sukupolvien välillä.

Viihdytkö työssäsi?

Työssä kentällä seurakuntalaisten parissa viihdyn ja saan mukavaa palautetta nuorilta, entisiltä rippilapsilta. Sen sijaan hallinnolliset tehtävät koen työläiksi. Toivon että voisin vaikuttaa omaan työhöni enemmän ja että täällä pelattaisiin reilumpaa peliä suoraan asianomaisen kanssa eikä huhujen ja olettamusten pohjalta. Sellainen mädäntää, ei rakenna.

Kirkkoherratyyppiä en ole. Se virka voi pilata hyvänkin miehen. Hänellä on liikaa valtaa pappeihin, mutta liian vähän hallintoon nähden.

Harrastuksesi?

Ensinnäkin musiikki ja kitaransoitto. Pidän erityisesti blues-pohjaisesta musiikista.

Pöytätennis, tennis, jääkiekko, jalkapallo, sulkapallo, lenkkeily, pyöräily, uinti sekä penkkiurheilu. Olen IFK:n ja Ferrarin kannattaja, itse ajan sitikalla ja sen matkassa on nähty Eurooppaa.

Lisäksi minua kiinnostavat Helsingin elokuva- ja teatteritarjonta sekä dekkarit. Luen niitä alkukielellä ja sitä paitsi olen Luther-fani, mitä teologiseen kirjallisuuteen tulee.

KATI RAUHAKOSKI

Lukulampun alla

Ambomaalla ja televisiosta

Ulla Roihu:
Aikamme Ambomaat
Suomen Lähetysseura 1999

Aikamme Ambomaat on toimittaja **Ulla Roihun** matkapäiväkirja, joka syntyi hänen kuvausmatkallaan kolmelle Suomen lähetysseuran työkentälle: Venäjälle, Etiopiaan ja Namibiaan. Ulla on myös aiemmin ”TV:stä tuttu” muun muassa Lapissa kuvatusta Kymmenen käskyä -ohjelmasarjasta kymmenisen vuotta sitten.

Meille hyvinkääläisille tämä lähetyspäiväkirja on erityisen mielenkiintoinen, kun Venäjä ja Etiopia ovat seurakuntamme lähetyskenttiä. Ulla Roihu matkakumppaneineen käy tapaamassa Venäjän Marinmaalla nimikkolähettejämme Juha ja Anu Väliahoa Joshkar-Olan seurakunnassa. Etiopiassa hän käy Hosainan kuurojen koulussa ja haastattelee siellä Vainionkulman nimikkoperhettämme.

Kolmas kohdemaa Namibia, entinen Ambomaa, on tunnetusti suomalaisen lähetystyön kehto. Martti Rautanen, inkeriläisen maaorjan poika Tikanpesän kylästä, oli nimensä mukaisesti pelkkää rautaa tehdessään Ambomaan alkeellisissa ja hengenvaarallisissakin olosuhteissa valtavan työrupeaman 1800-luvulla. Hän käänsi Raamattua n’dongan kielelle, saarnasi ja opetti, kirjoitti virsiä, toimi postinhoitajana ja hoiti vielä Frieda-rouvansa kanssa perheen yhdeksää lasta! Millaisia sitten ovat namibialaisten ilot ja surut tänään?

Ulla on värikäs persoona, se paistaa kirjan jokaiselta sivulta. Rehellisesti ja mukaansatempaavasti hän kuvaa kolmen hyvin erilaisen kohdemaan ihmisiä, kulttuuria ja luontoa. Kaikkialla ja kaikessa löytyy hyvät ja huonotkin puolensa, mutta kärsivällisyydellä ja huumorilla Ulla ja kumppanit selviävät noin neljän kuukauden ja kymmenien tuhansien kilometrien urakastaan. Kirjan sivuilta hahmottuu varsin onnistuneesti kuva suomalaisen nykyaikaisen lähetystyön ja lähettien monipuolisuudesta.

Aikamme Ambomaat esitettiin viime keväänä MTV3:ssa. Sekä kirjan että videon voit tilata Lähetysseurasta (p. (09) 129 71/Basaari), kirjan voi ostaa myös paikallisesta kirjakaupasta. Suosittelen lämpimästi!

ANTTI POHJANRAITO

Pierre Bourdieu
Televisiosta
suom. Tiina Arppe
Otava 1999

Pierre Bourdieu on yksi nyky-Ranskan merkittävimmistä sosiologeista ja mielipidevaikuttajista. Hänen televisiota tai pikemminkin journalismin alennustilaa käsittelevä kirjansa sai myrskyisän vastaanoton kotimaassaan. Eikä ihme. Kirjan muotoon muokatut tv-esiintymiset vilisevät sivalluksia oikealle ja vasemmalle ranskalaisen julkisuuden kentässä.

Nimien raskaan taakan alle jäävä sanoma on välillä vaikeasti hahmotettavissa. Sanojen ja lauseiden maistelun jälkeen kirja avautuu. Bourdieu maalailee lukijan (alun perin katsojan) eteen masentavan kuvan merkityksettömyyksien myllystä, televisiosta. Televisioruutu ahdistaa kaiken tarjoamansa samaan muotoon, kilpailun hengessä toki.

Bourdieulle televisiossa korostuvat keltaisen sensaatiolehdistön pahimmat piirteet. Pikku-uutisista tulee merkittäviä ja nopeus sekä ajattelussa että toiminnassa on keskeistä. Pohdiskeleva ja tapahtumien rakenteita luotaava journalismi jää poikkeusilmiöksi. Taistelu näkymisestä julkisuudessa on samalla taistelua olemassaolosta, sillä julkisuusarvosta on tulossa yhä useammin myös rahoittajien (myös valtion) saamisen ehto.

Kielteisten vaikutusten torjumiseksi kirja tarjoaa vain vähän keinoja. Bourdieu vaatii toimittajia miettimään omia arvojaan, arvostuksiaan ja valintojaan ja haastaa koko viestinnänkentän luomaan pelisääntöjä, jotta tiedonvälitykseen tulisi todellista sisältöä.

Kirja on osittaisesta kiemuraisuudestaan huolimatta virkistävä ja ajatuksia herättävä puheenvuoro, jonka sanomaa voi helposti testata katsomalla eri kanavien pääuutiset. Montako merkittävää ja perusteltua uutista tänä iltana tulee?

SAMI KALLIOINEN

Etsi piirroksista kuusi eroavaisuutta

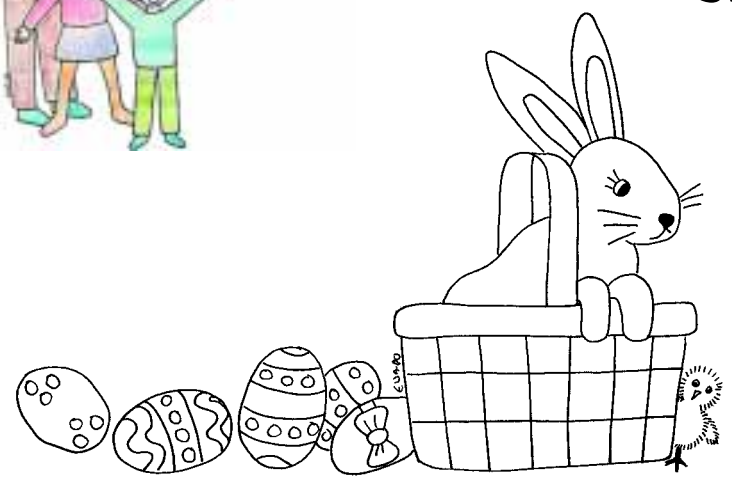

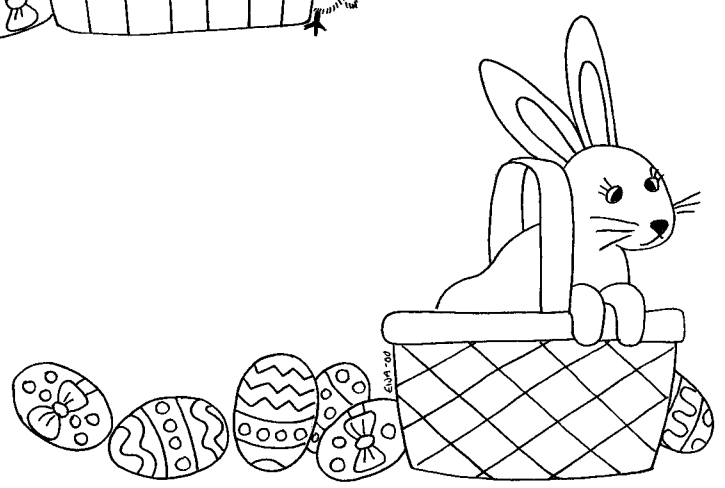

Sami Kallioinen

VARHIS-KOULUTUS, mitä se on?

Se on ohjaajakoulutusta yli 12-vuotiaille tytöille ja pojille. Koulutus kestää 2 vuotta, jonka jälkeen voi ryhtyä ohjaajaksi varhaisnuortenkerhoihin tai pyhäkouluun. Koulutus tapahtuu ilta- ja viikonlopun kokoontumisina n. kerran kuukaudessa. Varhis-koulutus alkaa toukokuussa 2000. Ilmoittautuneille lähetetään tarkempaa informaatiota.

Asiasta kiinnostuneet voivat ilmoittautua nuorisotoimistoon puh. 4561 240 (päivystysajat ma, ti, pe klo 10 - 13, ke 10 - 12, ti, ke, to 16 - 18) tai pyhäkoulutoimistoon puh. 4561 246 (päivystysajat ti klo 10 - 12 ja to klo 15 - 16.30)

Lähettien kertomaa

Lähettikirjeiden antia maaliskuulta

Anu ja Juha Väliaho, Keltto 8.3.

Joshkar-Olan seurakunnan lähetystyö Bashkiriassa ja Udmurtiassa jatkuu. Rovasti Hannu Pelkonen on puolentoista kuukauden opetusmatkalla Bashkiriassa ja Udmurtiassa. Bashkiriassa ovat koulut avoinna. Marilaisen Apajevin perheen hän kastoi tammikuussa, joten Neftekamskissa on jo neljä kastettua marilaista. Udmurtiassa Gurez Pudkan kylässä on menossa rippikoulu, jonka konfirmaatio on maaliskuussa, ja samalla pohditaan seurakunnan perustamista. Seurakuntatalon ostamiseen kylästä Inkerin kirkko on valtuuttanut paikallisen vastuunkantajan Valeri Matvejevin, joka syksyllä jatkaa opintojaan Kelton teologikurssilla. Tästä kylästä oli kaksi ihmistä vuodenvaihteen nuoriso- ja raamattuleirillä Joshkar-Olassa.

…Työmme on mielenkiintoista ja viihdymme siinä hyvin. Vaikka seurakunnassa onkin ihmissuhdeongelmia, on päällimmäinen tuntuma kuitenkin kiitollisuus siitä, että saa olla mukana tässä työssä. Rukoilkaa meille viisautta ja voimia toimia - ja toimia oikein tilanteessa, jossa tapahtuu paljon. Sillä tiedämme, että mihin tahansa Jumala rakentaa kirkkonsa, sinne Saatana rakentaa kappelinsa! Ja rukoilkaa meille lähettitovereita, sillä toistaiseksi sellaisia ei ole näköpiirissä.

Mäkisen perhe Nürnberg 20.3.

Ensimmäinen työkautemme kallistuu hiljalleen kohti loppuaan. Vielä muutama viikko ja sitten suuntaamme auton nokan kohti pohjoista.

Tarkoituksemme on jatkaa toinen työkausi Saksassa syyskuun 2000 alusta noin vuoden 2004 puoliväliin saakka, jos Jumala suo. Olen (= Ilkka) joskus aikaisemmin ajatellut, että tämä tunnettu lause kalskahtaa kovin hurskaalta. En ole sitä useinkaan käyttänyt, mutta viime aikoina se on alkanut puhutella minua uudella tavalla. Sillä jos tarkastelen menneitä vuosia täällä Saksassa, niin useamman kerran olen ajatellut: Ei tästä mitään tule! Parasta olisi pakata laukku ja palata Suomeen. En aivan tarkkaan osaa sanoa, mikä seikka tai mitkä asiat saivat kuitenkin jäämään työkauden loppuun asti. Ajattelen näin, että varmaankin teidän, ystävien ja nimikkoseurakuntien esirukoukset ovat sillä tavoin kantaneet, että vaikeinakin hetkinä on löytynyt polun pää, joka on vienyt eteenpäin.

Ehkä kyselet mielessäsi, että jos se ensimmäinen työkausi on ottanut niin koville, niin miksi sitten näin pian takaisin? Näitä asioita puntaroidessani itselleni on kirkastunut ajatus, että olen vielä niin alussa Saksassa tehtävän muslimityön suhteen, että olen menneiden muutaman vuoden aikana vasta raapaissut pintaa. Tietysti ratkaisuun on vaikuttanut myös se, että lapset viihtyvät Saksassa hyvin.

Siunattua pääsiäistä ja tapaamisiin toisessa ”meidän maassa”, Suomessa!

Seija Uimonen, Kutina 26.3.

Kirkkomme vaikea kriisi on johtanut meidät tilanteeseen, jossa seniorimme Marijan Sporcic sanoutui irti tehtävistään. Jouduimme etsimään henkilöä, jolla olisi mahdollisimman pitkäaikainen ja laaja tilanteen tuntemus, ja niin seurakunnat valitsivat minut hoitamaan seniorin (suomalaisittain piispan) tehtäviä. Tilanne on kaikkea muuta kuin hyvä, mutta on siinä ainakin haasteita kylliksi! Erimielisyyksiä ja riitoja – ja kun puhutaan meidän maastamme, niin varsin kovaäänisiä ja selväsanaisia – on joka suunnalla. Pitää tässä vain yrittää hillitä itseään ja pyrkiä kuuntelemaan, mikä kulloinkin on metelin ydin.

On meneillään paaston aika - aika vastaanottaa Jumalan rakkaus. Olen paljon näinä aikoina ajatellut ja puhunutkin siitä, miten syvästi hyljätty rakkaus kärsii. Tämän tietävät monet isät ja äidit, moni nuori rakastunut ja monet ystävykset, joiden välit ovat rikkoutuneet. Jeesus kärsi hyljättynä ristillä osoittaessaan suurinta maan päällä ilmennyttä rakkautta. Parasta, mitä me voimme tehdä tänä paastonaikana on se, että vastaanotamme hänen rakkautensa ja viemme siitä sanomaa niille, jotka yhä kulkevat Kristuksen ristin vihollisina.

Kokosi Antti Pohjanraito

					⇒	U	R	U	T	⇒	K	I	R	K	O	N	↘	P	A	H	U	U	S
						L	I	U	E	T	A		U		J	O	P	I		A	U	N	I
						O	T	S	O		N	O	S	T	A	J	A	T	T	A	R	E	T
					⇒	S	O	I	T	I	N	↘	K	I	T	A	R	A		T	A	T	E
							L			L	U	V	A	T		U	V	A	T		A		E
					⇓			P	A	L	A	T	S	I		A	K	S	E	L	I	S	T	O	T
	O	P	E	T	T	A	A		O		A	T	R	A	T			L	I	M	A		S	
	S	A	S	I		U	K	O	T			U	S	V	A	T		L		O	S	K	A	R
	U	L	K	U		T	O	R	I		A	S	I	A		U	L	A	T		S	U	K	A
	A	J	O	K	I	T		A	N	S	A		E	I	K	K	A		Y	L	I	N	E	N
		O		K		A	I	S	A		M	A	N	N		K	E	I	L			N		I
	A	N	T	A	J	A	T		T	I	U	T	↘	S	Ä	E	S	T	Y	K	S	E	E	N
	N	⇓	U				Ä				O		A		U		S			A		L		
	K	O	L	I		P	I	K	I		A	M	U	R		T	H	E	O		I	M	U	T
	A	N	I	S		U	N	O	S	E	T		O	J	A	T	A		S	A	R	A	K	E
	R	↘	P	I	L	L	E	J	Ä		O	T	T	A		A	I	T	A		A	R	A	L
	A	J	A	T		U	N	E	T	O	N		I	T	R	A	T		T	A	S	A	T	A

Arpaonni suosi tällä kertaa Hilkka Kääriää ja Raimo Kainilaa. Heille on lähetetty lehdessä arvosteltu Ulla Roihun kirja Aikamme Ambomaat.

Leikkaa talteen

Tule! mukaan kalenteri

19. 4. - 14. 5. 2000

VIIKKO 16

Keskiviikko 19.4.
Jeesus tuomitaan
klo 19 **Ahtikirkko, Pänkäläisen Luukaspassio** Hyvinkään kirkossa, Vehkojan kuoro, johtaa Merja Halmetoja-Sivonen. Evankelista Klaus Pennanen, Jeesus Reijo Eronen, sopraanosoolo Sinikka Tapanainen, Pietari Jorma Tuohela, Pilatus Tapio Turunen, mies Aarre Paksunen, palvelijatar Hannele Niiranen, urut Matti Heroja ja Helena Hämäläinen, Lyyränen. Vapaa pääsy.

Kiirastorstai 20.4.
Pyhä ehtoollinen
klo 15 **Vanhanmuotoinen ehtoollisjumalanpalvelus** Vanhassa kirkossa.
klo 19 **Messu** Hyvinkään kirkossa, Kirkon Kamarikuoro, johtaa Leutonen.
klo 19 **Messu** Kytäjän kirkossa, Suvi-Anna Huuskonen, kantele.
klo 19 **Messu** Kaukasten palvelutalossa.
klo 20 **Messu** Paavolan seurakuntakodissa.
klo 21 **Messu** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Sinikka Tapanainen, laulu.

Pitkäperjantai 21.4.
Jumalan karitsa
klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Hyvinkään kirkossa, Hyvinkään Kamarikuoro, johtaa Kalle Välimaa.
klo 15 **Ristinjuhla *"Jeesuksen kuoleman hetki"*** Vanhassa kirkossa. Esa Kokko, Lasse Nikkarikoski, Hyvinkään Evankelinen kuoro, johtaa Elina Kiuru.
klo 18 **Johannespassio** Hyvinkään kirkossa, Hyvinkään Kamarikuoro, Kamarikuoro Gaudete!, Passio-orkesteri, johtaa Kalle Välimaa. Päivi Hirvikoski, sopraano. Timo Nuoranne, altto, Heikki Kulo, tenori, Jyri Lahtinen, basso, Jukka Heroja, evankelista, Markus Nieminen, Jeesus. Vapaa pääsy.

Hiljainen lauantai 22.4.
Jeesus haudassa
klo 18 ja 20 **Passiodraama *Ristin Tie*** Hyvinkäänsalissa, ohj. Jouni Laine. Vapaa pääsy.
Kristus on voittanut kuoleman vallan
klo 23 **Pääsiäisyön messu** Hyvinkään kirkossa, Timo Mäkinen, trumpetti.

Sunnuntai 23.4./Pääsiäispäivä
Kristus on ylösnoussut
klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa, Kirkon Kamarikuoro, johtaa Leutonen.
klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Paavolan seurakuntakodissa, Anna Salmi, viulu.
klo 13 **Hartaus** Puolimatkan hautausmaan kappelissa.
klo 14.30 **Hartaus** Rauhannummen hautausmaan kappelissa. **Bussikuljetus:** Auto lähtee klo 13.30 Hyvinkäänkylästä Uudenmaankatua (tilausajo), Paavolasta (linja 6) ja Hakalasta (linja 3). Vaihtoyhteys rautatieasemalta klo 13.45, auto ajaa Hämeenkatua, Sähkökatua, Munckinkatua, Hämeenkatua Rauhannummeen. Paluulähtö klo 15 ja yhteydet samoille reiteille.
klo 18 **Pääsiäistuomasmessu** Vanhassa kirkossa, Helena Hämäläinen ja Tuomasbändi.

VIIKKO 17

Maanantai 24.4./
2. pääsiäispäivä
Ylösnousseen kohtaaminen
Klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Hyvinkään kirkossa, Jukka-Pekka Ruuskanen, pasuuna.

Tiistai 25.4.
klo 18 **Lähetysilta** Harjutalossa, *Harjukatu 1, "Hallelujaa, Jeesus voitti"*. Heikki Haataja. Laulujen säestys Anna-Maija Peltomaa. Kahvit.

Keskiviikko 26.4.
klo 14 **SeurakuntaSeniorit** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, *"Lähetystyön kysymyksiä"*, pastori Virpi Koivisto.
klo 19 **Raamattu- ja seurakuntakoulu: *"Anteeksiannon sillalla"*** Vanhassa kirkossa. *"Miten voin antaa anteeksi Jumalalle, itselleni ja toisille ihmisille?"* Teemaillassa julistustyöntekijä Marja Mäkelä.

Torstai 27.4.
klo 10 - 15 **Työttömien torstai** Vehkojan seurakuntakeskuksessa. Klo 12 lounas (10 mk). Klo 12.45 *"Tärkeä tiedotus"*, tiedotussihteeri Sami Kallioinen, Hyvinkään seurakunta.

Perjantai 28.4.
klo 20 **Ehtoolliskartsakirkko** Vanhassa kirkossa.

Lauantai 29.4.
klo 18 **Iltakirkko** Vanhassa kirkossa, teol. yo Jyrki Rauhala, Rauhanyhdistys.

Sunnuntai 30.4./
1. sunnuntai pääsiäisestä
Ylösnousseen todistajia
klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa.
klo 10 **Messu** Paavolan seurakuntakodissa.
klo 18 **Kirkkoilta** Vanhassa kirkossa, *"Kristuksen ylösnousemus – vastaus maailman ahdistukseen"*, Reijo Huuskonen, Suomen Raamattuopisto, Tiina Penttinen, laulu.
klo 19 **Vapun vastaanotto** Paavolan srk-kodissa. Haka-sirkus, yhteislauluja, leikkejä, simaa ja munkkeja, Lyyränen, Hämäläinen.

VIIKKO 18

Tiistai 2.5.
klo 18 **Lähetysilta** Harjutalossa, *Harjukatu 1, "Mennään kertomaan kaikkeen maailmaan"*, Lyyränen, Pirkko Ojala. Laulujen säestys Anna-Maija Peltomaa. Kahvitarjoilu.
klo 19 **Sanan ja rukouksen ilta** Hyvinkään kirkossa, Seppo Juntunen, Pirkko Jalovaara.

Keskiviikko 3.5.
klo 19 **Raamattu- ja seurakuntakoulu** Vanhassa kirkossa, Raamatun vaikeita kysymyksiä: *"Mitä Raamattu tarkoittaa sillä, että Israel on Jumalan kansa?"*, Pekka T. Lyyränen.

Torstai 4.5.
klo 10 - 15 **Työttömien torstain siivoustalkoot** Sääksin leirikeskuksessa. Lähtö Linjalasta klo 9.00, Vehkojalta klo 9.05. Työhanskat ja -välineet sekä täysihoito talon puolesta. Iltapäiväkahvin yhteydessä Hyvän Kunnon Johannan vetämä taukojumppa. Ilmoittautumislista esillä toimintapäivissä Vehkojalla.
klo 20 **Musiikki-ilta** Vanhassa kirkossa, Elina Huusko, viulu, Sanna Smolander, piano.

Perjantai 5.5.
klo 10.30 - 13.30 **Lähetysmyyjäiset ja lounas** seurakuntakeskuksessa.
klo 20 **Kartsakirkko** Vanhassa kirkossa.

Sunnuntai 7.5./
2. sunnuntai pääsiäisestä
Hyvä Paimen/Raamattusunnuntai
klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa,
klo 10 **Sanajumalanpalvelus** Paavolan seurakuntakodissa.
klo 12 **Messu** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Hyvinkään Kannelkuoro, johtaa Mervi Kanerva, säestys Marjut Kyröjärvi, piano.
klo 14 **Lähetyksen kahvikonsertti** seurakuntakeskuksen isossa salissa.
klo 14 - 16 **Uusien hyvinkääläisten opastettu kiertoajelu ja tervetuliaistilaisuus** yhdessä Hyvinkään kaupungin kanssa**.** Klo 14 lähtö bussikierrokselle seurakuntakeskuksen edestä, Hämeenkatu 16. Oppaana Risto Nihtilä Hyvinkään Matkailuoppaat ry:stä. Kierroksen jälkeen kahvi- ja tervetuliaistilaisuus Vehkojan srk-keskuksessa, Yli-Anttilantie 3. Mukana kaupungin tiedottaja Sari-Leena Humppi ja yhteiskuntatyön vs. pastori Riina Viinikainen-Storhammar. Keskustelun lomassa katsotaan seurakunnan esittelyvideo. Tilaisuuden jälkeen kuljetus takaisin keskustaan. Osanotto maksuton. Järjestelyjen vuoksi etukäteisilmoittautuminen seurakunnan neuvontaan, puh. 456 11.
klo 16 **Siioninvirsiseurat** Paavolan seurakuntakodissa.
klo 18 **Iltakirkko** Vanhassa kirkossa.

VIIKKO 19

Tiistai 9.5.
klo 16 **Työministeri Tarja Filatovin vierailu (huom. päivä ja kellonaika)** Vehkojan seurakuntakeskuksen isossa salissa. Yhteiskuntatyön ja Työttömien torstain kaikille avoin yleisötilaisuus (alustus ja kyselytunti). Kahvi- ja voileipätarjoilu klo 15.30 alkaen.
klo 18 **Lähetysilta** Harjutalossa, *Harjukatu 1, "Paimenen seurasta eksyin"*, Sakari Korpinen. Laulujen säestys Anna-Maija Peltomaa. Kahvitarjoilu.
klo 19 **Konsertti** Hyvinkään kirkossa, Olavi Ojanperä, fagotti, Matti Heroja, cembalo ja piano

Keskiviikko 10.5.
klo 19 **Raamattu- ja seurakuntakoulu** Vanhassa kirkossa, Raamatun vaikeita kysymyksiä: *"Mitä Raamattu tarkoittaa sillä, että ihminen on luotu Jumalan kuvaksi?"*, Pekka T. Lyyränen.

Torstai 11.5.
Ei Työttömien torstaita Vehkojan seurakuntakeskuksessa.

Perjantai 12.5.
klo 20 **Kartsakirkko** Vanhassa kirkossa.

Sunnuntai 14.5./
2. rukouspäivä/Äitienpäivä
klo 10 **Messu** Hyvinkään kirkossa.
klo 11 ja 13 **Äitienpäivälounas** seurakuntakeskuksen isossa salissa (2 kattausta).
klo 10 **Perhejumalanpalvelus** Paavolan seurakuntakodissa.
klo 12 **Perhejumalanpalvelus** Kaukasten palvelutalossa.
klo 12 **Perhejumalanpalvelus** Kytäjän kirkossa.
klo 16 **Äitienpäivän kahvikonsertti** Vehkojan seurakuntakeskuksessa, Aluesairaalan kuoro, johtaa Mari-Anni Snickeri. Puhe Vehkojan aluepappi Virpi Koivisto. Kaikki äidit kukitetaan. Vehkojan alueneuvoston miehet tarjoilevat kahvin konsertin väliajalla. Myös isät ja muut perheenjäsenet tervetulleita!
klo 18 **Kevätkonsertti** Hyvinkään kirkossa, Opintorahastoyhdistys, Kansalaisopiston kuoro, johtaa Inari Gebhard.

Muutokset ja lisäykset ohjelmaan mahdollisia. Seuraa ilmoittelua perjantain Hyvinkään Sanomissa ja sunnuntain Hyvinkään Sanomat Plussassa.

Seurakunnan osoitteet ja puhelinnumerot

Postiosoite:
PL 29,
05801 HYVINKÄÄ

Käyntiosoite:
Hämeenkatu 16,
05800 HYVINKÄÄ
Puh. 456 11
Telefax 4561 201
Suuntanumero: 019

Kirkkoherranvirasto
Avoinna: ma-ke 9-16,
to 9-18, pe 9-15
Puh. 4561 200
Taloustoimisto
Avoinna: ma-to 9-16,
pe 9-15
Puh. 4561 224
Diakoniatoimisto
Avoinna: ma-ti ja to-pe
9-12 ja ke 10-12,
Puh. 4561 250
Nuorisotoimisto
Avoinna: ma-ke ja pe
10-13 ja ti, to 16-18
Puh. 4561 240
Lapsityöntoimistot:
Pyhäkoulutyö
Avoinna: ti 10-12 ja to 15-16.30
Puh. 4561 246
Päiväkerhotyö
Avoinna: ma 15-16, ti ja to 10-12
Puh. 4561 245
Lapsenvahtipalvelu
Avoinna: ma, to klo 17-18
Puh. 4561 247
Missiotoimisto
Avoinna: ti 10-12
Puh. 4561 270
Palveleva puhelin
päivystää joka ilta 21-01
10071 (ppm)
Perheasiain neuvottelukeskus
Pappilankatu 14
Ajanvaraus ma-pe 9-12
Puh. 4561 239
Pitopalvelu
Puh. 4561 234
Tiedotustoimisto
Puh. 4561 233, 040 547 9627

KIRKONMÄELTÄ
Hyvinkään seurakuntalehti

Päätoimittaja: **Tapio Turunen**
puh. (019) 4561 210
email:tapio.turunen@evl.fi
Toimitussihteeri: **Sami Kallioinen**
puh. (019) 4561 233
email:sami.kallioinen@evl.fi

Tiedotustoimikunta: Pekka Laine, Annaleena Pakkanen, Kati Rauhakoski, Mimmu Seitsonen, Kirsti Wartiovaara
Toimituskunta: Anna-Maija Ahovaara, Reijo Huuskonen, Antti Pohjanraito, Kati Rauhakoski, Valtteri Salmi, Eija Viitanen

ISSN 1239-2456
Kustantaja: **Kustannus-Osakeyhtiö Kotimaa**
Paino: **Sanoma Oy FORSSA**

Riemuvuoden kulttuurikilpailun satoa

Me kaksi

Minä lukitsen oven, jonka sinä avaat.
Minä lasken kaihtimet alas, sinä nostat ylös.
Sinä sytytät valot, minä sammutan.
Sinä istut kirkkaassa valossa, minä hämärässä.
Minä suljen portin, jonka sinä jätät avoimeksi.
Sinä puhut, minä vaikenen.

Voin vakuuttaa, että rakkaus on vastakohdista tehty.

Päivi Oksanen, II palkinto kirjoituskilpailun aikuisten sarjassa. Runo on yksi Päivin viidestä kilpailurunosta. Aiheena on "Arkinen korkeaveisuu".

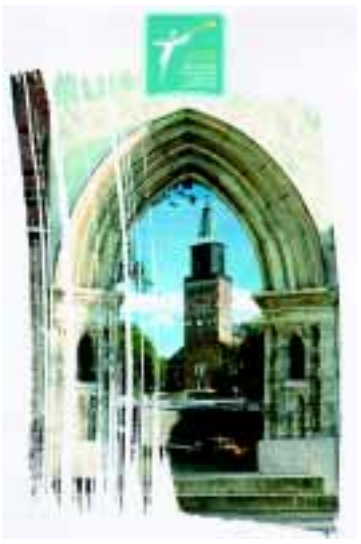

Tule mukaan Riemuvuosiretkelle Turkuun la 17.6.2000!

Riemuvuoden – Toivon vuoden 2000 juhlat sekä Turun tuomiokirkon 700-vuotisjuhla Turussa 15. - 18.6.2000

Lauantain 17.6. ohjelmassa: lähtö Hyvinkään kirkolta klo 8.00 (Hämeenkatu 16). Turussa Wanhan Ajan Tori – ohjelmallinen tapahtuma vanhalla suurtorilla, (Turun Tuomiokirkon 700-vuotisjuhla, ei pääsyä, televisioidaan), Riemullinen iltapäivä – ekumeeninen musiikkipainotteinen riemuvuosijuhla Mikaelinkirkossa, Kristillinen vaellus – historiallinen kavalkadi, Tuomiokirkon ehtookellot ja ehtoollinen. Paluu takaisin Hyvinkäälle n. klo 22.

Varattu 50-paikkainen bussi (ilmainen matka), ilmoittaudu **31.5.** mennessä Anna-Maija Ahovaaralle, p. 4561 229. Ilmoittautuneille postitetaan tarkempi retkiohjelma. Retken vetäjä on pastori Anita Passilahti.

Perheleirillä on aikaa perheelle ja parisuhteelle

Pitkän talven jäljiltä on vihdoin aika katsella pölyttyneitä nurkkia auringon valossa. Arki on vienyt leijonanosan ajasta ja voimasta. Mitä kuuluu läheisilleni? Kevätsiivousta voisi joskus lykätä ja ottaa aikaa heille, jotka ovat lähelläni. Yhdessä perheen kanssa tehty kävelyretki metsään auttaa jokaista lataamaan akkuja. Kevään ihmettely ja auringon valoon totuttelu auttaa näkemään, mikä on elämässäni tärkeintä.

Jokaisella perheellä on omanlaisia tapoja vetää henkeä pimeän talven jälkeen. Yksi mahdollisuus on tulla perheleirille Sääksin leirikeskukseen. Tarjolla on yksi viikonloppu ilman ruuanlaittoa tai keittiön siivousta. Tarjolla on toisten perheiden seuraa, lapsille kavereita ja vanhemmille kokemusten jakamista, vanhemmuuden ja parisuhteen pohdiskelua, saunomista, metsässä vaeltelua ja hiljentymistä.

Jos tarjous houkuttelee tule **19. - 21.5. perheleirille**. Leirimaksu on 100 mk aikuisilta ja 50 mk lapsilta (yli 4-v.) Lastenhoito on järjestetty aikuisten ohjelman aikana. Ilmoittaudu leirille 12.5. mennessä Anne Anttoselle 040 566 3990.

Tarjolla on myös tiivistä työskentelyä parisuhteen voimavarojen löytymiseksi. *"Eväitä elävään parisuhteeseen"* -leiri järjestetään Sääksin leirikeskuksessa **30.6. - 2.7.** Parisuhdekouluttajat Arja ja Jari Kinnula johdattelevat työskentelyyn, jossa on mahdollista kasvaa miehenä ja vaimona yhä lähemmäs toisiaan. Leirillä on järjestetty lastenhoito sekä perheille yhteistä ohjelmaa. Leirin hinta on hyvinkääläisille perheille 600 mk/perhe. Ilmoittautumiset leirille 21.6. mennessä Anne Anttoselle 040 566 3990.

Tervetuloa rentoutumaan ja jakamaan perhe-elämän iloja sekä suruja!

Varhaisnuorisotyö

Kesällä leirille

Pyöräleiri Usmiin
5. - 9.6 (yli 7-v.)

Kesäleirit Sääksissä
(varhaisnuoriso- ja pyhäkoulutyön yhteisleiri)
26. - 28.6 (89-91 synt) ja
29. - 30.6 (92 - 93 synt.)

Rovastikuntaleiri Uukuniemellä
(telttaleiri)
24. - 28.7.
Ilmoittaudu nuorisotoimistoon ma-ke ja pe 10 - 13 ja ti, to 16 - 18
puh. 4561 240

Jos kaipaat maata rapsuttaa
mut pihasi on pieni,
niin lähde Sääksiin toukotorstaina,
käy sinne munkin tieni.

Talkoilla siellä siivotaan
ja paikat kuntoon pannaan.
Välillä kunnon murkinaa
emäntä pöytään kantaa.

Lopuksi sitten saunotaan
ja kaljat päälle juodaan.
Hyvä mieli tästä kaikesta
viel´ päälle päätteeks suodaan.

(PEK)

Työttömien torstain perinteiset siivoustalkoot Sääksin leirikeskuksessa **4.5.** Lähtö Hyvinkään Linjalasta klo 9, Vehkojalta klo 9.05. Ilmoittaudu Työttömien torstaissa.

Kesäkerhot

Paavolassa, Pappilankadulla
(1. - 2. luokkalaisille)
5.6. - 22.6. asti

Ilmoittautumiset viikoksi, kahdeksi tai kolmeksi. Tiedustelut nuoristoimistosta. Ilmoittautumiset 19.5. mennessä ma-ke ja pe 10 - 13 ja ti, to 16 - 18 puh. 4561 240 .

Seuraava Kirkonmäeltä-lehti ilmestyy 31.5.